

Adventes Vēstis

2017. gada februāris, #2 (253)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
MŪSDIENU
ATKARĪBAS UN
JAUNIEŠI

DIEVA
DZIEDINOŠAIS
PIESKĀRIENS
ŠODIEN

SEKOŠANAS
KRISTUM
IZAICINĀJUMS

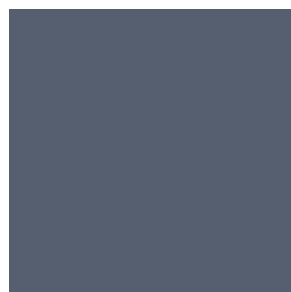
5 PRAKTISKI
SOĻI KĀ TUVO-
TIES DIEVAM

INTERVIJA
AR JURI
KARČEVSKI

Latvijas ziņas	4
Tēma	7
Intervija	13
Vārds mācītājam	15
Liecības	18
Jauniešiem	20
Bērniem	22

Mīlestības ietekme

Jūs turat savās rokās žurnāla „Adventes Vēstis” februāra numuru. Kā vienmēr, centīsimies iepazīstināt jūs ar aktivitātēm draudzēs, ar aktualitātēm jauniešu un visu draudžu dzīvē. Problēmas gan draudzēs, gan ārpus tās ir līdzīgas, pat vienādas – atkarības mūsu dzīvē, problēmas veselības un citās jomās. Vienīgais, ar ko atšķiras draudzes ļaudis no tiem, kas vēl tikai meklē savu ceļu pie Dieva, – mums ir pie Kā vērsties pēc padoma, pēc palīdzības un atbalsta. Arī mūsu tik individuālistiski noskaņotajā laikā draudzē var atrast atbalsta sirdi un plecu, var baudīt īstu draudzību.

“Es jums dodu jaunu bausli – mīliet cits citu! Kā es esmu mīlējis jūs, tā arī jūs mīliet cits citu! Ja jums būs mīlestība savā starpā, visi zinās, ka jūs esat mani mācekļi.” (Jņ. 13:34,35)

Par mīlestību pēdējā laikā sanāk daudz gan lasīt, gan domāt, ir pat speciāli mīlētājiem veltīti svētki – Valentīna diena. Jauki, ka mīlestībai tiek pievērsta uzmanība (žēl, ka tikai 1 dienu gadā). Bet mīlestība, kura panes visu, uzticas visam, cer uz visu, iztur visu un vēl daudz uz ko labu spējīga (lasi 1.Kor. 13.nodaļu), atklāj sevi ikdienā, grūtos brīžos, ne tikai priekos, bet arī bēdās. Mīlestība tapāt kā Svētais Gars darbojas mūsos un nes augļus. Novēlu, lai tā mājo arī jūsos!

*Tatjana Tomsone,
„Adventes Vēstis” galvenā redaktore*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī.

Tirāža: 800 eks.

Galvenā redaktore:

Tatjana TOMSONE

Redakcija:

Andris PEŠELIS

Ģirts ROZNERIS

Jana KUZMENKOVA

Juris KARČEVSKIS

Māris GAIDULIS

Māriete LIPSKA

Vilnis LATGALIS

Izdevējs:

Adventistu Latvijas draudžu savienība

Adrese:

Baznīcas ielā 12a,

Rīgā, LV-1010,

E-pasts:

adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:

67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt. Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa tālruni 67240130.

Vilnis Latgalis

Adventistu Latvijas draudžu savienības bīskaps

Kristus ir risinājums

Reizēm cilvēki par savas dzīves prioritāti izvirza fizisko veselību, un tas nav slikti. Tomēr ir kāda joma, kura bieži tiek atstāta novārtā, un tā ir garīgā veselība. Lasot Bībeli, mēs saprotam, ka cilvēka garīgās veselības atjaunošana ir Dieva plāna sastāvdaļa. Grēks bremzē mūsu intelektuālo attīstību, uzticēšanos Dievam un Viņa piedāvājumam. Pieņemot Jēzus Kristus piedāvāto brīvību no grēka varas un mūžīgo dzīvību, ļaujoties Svētā Gara vadībai, mēs piedzīvojam dziedinošo pārmaiņu procesu. Būtībā mūsu garīgā dziedināšana ir visas dzīves jautājums, jo vecās, grēcīgās dabas cīņa ar jaunpiedzimušo garīgo cilvēku turpinās nepārtraukti. Apustulis Pāvils par to raksta šādi: “Mans iekšējais cilvēks ar prieku piekrīt Dieva bauslībai. Bet savos locekļos es manu citu bauslību, kas karo ar mana prāta bauslību un padara mani par grēka bauslības gūstekni, kas ir manos locekļos. Es, nožēlojamais cilvēks! Kas mani izraus no šīs nāvei lemtās miesas?” (Romiešiem 7:22-25) Pāvils ir atradis risinājumu šai šķietami neatrisināmajai problēmai. “Pateicība Dievam! Atbilde ir Jēzus Kristus, mūsu Kungs!” (NLT). Kristus piemērs ir mūsu ikdienas dzīves labākā motivācija. Izdarot izvēli par labu Viņa piedāvājumam, mēs piedzīvojam šo gara un dvēseles dziedināšanas procesu. Ticība, tā ir ikdienas izvēle.

Tā ir sevi ziedojoša Mīlestība - egoisma un savtīguma vietā.

Tā ir žēlsirdīga attieksme un cieņa pret citiem - patmīlības un augstprātības vietā. Tā ir garīga skaidrība un nešaubīga uzticēšanās Dievam – instinktu vadītu jūtu un emociju vietā.

Sekošana Jēzum ir gan mūsu augstākais garīgais aicinājums, gan glābšanas ceļš. Cīnoties labo ticības cīņu, mēs piedzīvojam garīgu izaugsmi un briedumu, bet, apstājoties un padodoties, rodas degradācija un atgriešanās iepriekšējā stāvoklī vai pat vēl sliktākā situācijā.

Tāpēc mans novēlējums mums visiem ir no 1. vēstules Timotejam 6:11-14:

“Bet tu, Dieva cilvēk... dzenies pēc taisnības, dievbijības, ticības, mīlestības, pacietības, lēnprātības, cīnies labo ticības cīņu, satver mūžīgo dzīvību, uz ko tu esi aicināts, pats apliecinādams labo liecību daudzu liecinieku priekšā. Es piekodu tev Dieva priekšā, kas visu dara dzīvu, un Kristus Jēzus priekšā, kas apliecinājis labo liecību Poncija Pilāta priekšā, turī šo pavēli neaptraipītu un nenopeltu, līdz mūsu Kungs Jēzus Kristus parādīsies savā godībā.”

Sludinājumi

• Meklē iespēju mainīt dzīvi

Inguss (23 gadi) ir bārenis, viņam ir piešķirta invaliditāte, bet strādāt fiziskus, vienkāršus darbus spēj. Izgājis cauri dažādiem dzīves posmiem, šobrīd, atzīstot, ka turpināt tāpat vairs nedrīkst!

Ja ir kāda ģimene vai saimnieks laukos, kurš meklē darbinieku vai ir labprātīgs uzņemt viņu pie sevis apmaiņā pret fizisku darbu, sniegtot pajumti, lūdzu sazināties ar Renāti 29761490.

Gaidāmie pasākumi

19. februāris

Ģenerālkonferences sertificētas Sieviešu kalpošanas nodaļas apmācības sievietēm. pl. 10:00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a. Pieteikties līdz 12. februārim, zvanot uz mobilo 29869979 vai rakstīt e-pastā maritel@inbox.lv.

25. februāris

“Sarunas pret vēzi” Akas ielā 13 pl. 17:00. Ģinekoloģisko audzēju profilakse. Saruna ar onkoloģijas ginekologu, medicīnas doktoru Ronaldu Mačuku (“Onkoklīnika”). “Man ļoti tuvi Psalmu vārdi: ...viņš, kurš piedod visas tavas vainas, kurš dziedē visas tavas kaites...” – onkoloģiskās slimnieces Antas Kļaviņas stāsts. Saikne ar Dzīvības Spēku V daļa – mācītāja Ģirta Roznera saruna ar žurnālistu Aidi Tomsonu.

18. martā

Semināri bērnu skolotājiem un vecākiem ar TED Ģimeņu kalpošanas nodaļas vadītāju Karenu Holfordi (vairāku grāmatu autori) Rīgā, Baznīcas ielā 12a no 14:00 līdz 17:00 un 19. martā no 10:00 līdz 16:30. Tikos prezentētas 5 viņas grāmatas (100 idejas sabatam/ 100 idejas pielūgsmei/ 100 idejas lūgšanām/ 100 idejas atmiņas pantu mācīšanās/100 idejas aizņemtiem vecākiem), kas ir iztulkotas latviešu valodā. Lūgums pieteikties līdz 5. martam, zvanot uz mob. 29869979 vai rakstot uz e-pastu maritel@inbox.lv. Dalības maksa 3.00 EUR (par abām dienām kopā).

Par Svēto Garu un Bībeles izpēti

5. februārī Baznīcas ielā 12a uz Rīgas 1. draudzes organizēto sabatskolas vadītāju un skolotāju semināru pulcējās brāļi un māsas ne vien no Rīgas, bet arī no citām Latvijas adventistu draudzēm. Semināra tēma bija “Svētais Gars un Bībeles izpēte”, taču tajā tika pārrunātas arī vairākās citas draudzēm aktuālas un nereti sasāpējušas tēmas, piemēram, kā risināt sabatskolas salīdzinoši nelielo apmeklētību (kas īpaši aktuāla tieši Rīgas 1. draudzei) un kas ir par iemeslu tam, ka daudzi draudzes locekļi ierodas vien uz dievkalpojuma otro daļu.

Tēmu par Svēto Garu un sabatskolu sanākušajiem līdzdalīja Juris Driķis. Tika pārrunāts jautājums par Svēto Garu –

vienu no trim Personām Dieva mūžīgo Personu savienībā –, cita starpā minot draudzē ienākušās vēsmas, kuras šo mūsu pamatmācību mēģina apšaubīt. Brālis Driķis uzsvēra, ka adventistu draudzes mācību balsts ir Bībele. Jā-

patur vērā, ka tieši Svētais Gars ir tas, kura vadībai varam uzticēties, lasot un pētot Dieva Vārdu. Viņš ir tas, kurš vedīs mūs pie patiesās izpratnes. Kā teikts Jāņa evaņģēlijā 14:26: „Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs Manā vārdā, Tas jums visu mācīs un atgādinās visu, ko Es jums esmu sacījis.” Arī Jēkabs mūs iedrošina: „Bet, ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārzezdamas, un viņam taps dots.” (Jk.1:5)

Ar vēsturiskiem un spilgtiem uzskates līdzekļiem Juris Driķis mudināja klātesošos atcerēties, ka sabatskola ir draudzes sirds – tā ir draudzes ķermeņa dzīvības uzturētāja, barības piegādātāja, enerģijas radītāja un ved pie dziļākas Rakstu izpratnes, vienprātības, dedzības, kristīga rakstura attīstīšanās.

Otrajā semināra daļā mācītājs Andris Pešelis gan shematiski, gan mudinot uzdot jautājumus, veda sanākušos dziļāk Bībeles tekstu izpētē. Sākot pētīt kādu Bībeles tekstu, varam sākt ar novērošanu (kas stāv rakstīts?), tad pievērsties interpretācijai (ko tas nozīmē?), vispārinājumam (kāda ir galvenā doma?), noteikti neaizmirstot tādas būtiskus aspektus kā izmantojums (ko tas maina?) un īstenojums (kas man ir jāmaina?). Mācītājs Pešelis atgādināja, ka nereti sabatskolā nenodarbojamies ar Bībeles izpēti, bet gan pārrunājam sabatskolas mācību materiālu, taču materiālā ir dotas konkrētās tēmas atklāšanai būtiskākās rakstvietas, un tieši to izpētei jāpievērš galvenā vērība. Viņš citēja Elenas Vaitas vārdus: “Dievs mums ir devis savu Vārdu, lai mēs iepazītos ar tā mācībām un paši uzzinātu, ko Viņš no mums prasa. Kad pie Jēzus atnāca bauslības mācītājs un jautāja: “Kas man jādara, lai iemantotu mūžīgo dzīvību?”, Pestītājs viņam norādīja uz Rakstiem, sakot: “Kā stāv bauslībā rakstīts? Kā tu lasi?” (“Lielā cīņa” 599. lpp.) Sanākušajiem bija arī praktiska iespēja aplūkot vairākus Bībeles tekstus un izsekot tajos rakstītajam, ņemot par paraugu iepriekš minētos jautājumus.

Par ceļavārdiem ikvienam sabatskolas darbiniekam noteikti kalpos Andra Pešeļa citētais māsas Vaitas atgādinājums: “Visā mācīšanas gaitā nekad neaizmirstiet, ka vislielākā mācība, kas jāpasniedz un jāapgūst, ir mācība par sadarbību ar Kristu glābšanas darbā.” (“Padomi vecākiem un skolotājiem” 434. lpp.)

Noslēguma diskusijā par to, kā sekmēt draudzes locekļu iesaistīšanos sabatskolā, tika izteiktas daudzas vērtīgas domas. Viena no tām īpaši palikusi prātā: mums jāiepazīst brāļi un māsas, kuri atrodas draudzē mums līdzās, jāielūdz viņi uz mājas grupām. Tikai tā mēs kļūsim tuvāki, uzzināsim viens par otra grūtībām, ikdienu, interesēm. Tad varēsim šos brāļus un māsas aicināt sev līdzī uz sabatskolu, mudinot pētīt Dieva Vārdu un ar Svētā Gara palīgu rast mierinājumu, iepriecību un atbildes uz jautājumiem.

Anitra Roze

Rīgas 1. draudzes Sabatskolas nodaļas vadītāja

VARENAS SVĒTĪBU STRAUMES

Elīza Gaidule

piedzīvoja māsas no visas Latvijas tiekoties 15. janvārī Rīgā, Baznīcas ielā 12a.

Skaists ziemas rīts. Viss apsnidzis balts. Ceļi nedaudz slidēni, taču tas nebija par šķērslī, lai māsas gandrīz no visām Latvijas draudzēm pirmo reizi šajā gadā pulcētos uz Sieviešu kalpošanas nodaļas rīkoto pasākumu Rīgā, Baznīcas ielā 12a. Par šo pasākumu Dieva troņa priekšā tika nestas neskaitāmas lūgšanas, katra programmas sadaļa rūpīgi pārdomāta un izlūgta no Dieva.

Pasākumā kopumā bija ļoti kupls skaits sieviešu, un, īsi pirms viss sākās, zālē bija jūtams saviļņojums – atkal satikšanās, sarunas, izskanēja arī pa kādai liecībai – kā Dievs vadījis un sargājis ceļā uz šo vietu!

„Mana dzīves saule, ir mans Glābējs – Jēzus...” ar šādiem Junitas un Edijas priekšnesuma dziesmas vārdiem, sākoties programmai, tika izteikta slava Dievam. Pēc tam arī mūsu sirdis un balsis atvērās kopīgām dziesmām no Jaunajām koku skaņām, kas reizē bija gan kā pateicība, gan arī kā lūgšana – lai Dievs nāk ar savu Svēto Garu šodien mūsu vidū, apgaismo mūsu prātu un izlej pār mums varenas svētību straumes.

Kad pēc kopējās dziedāšanas Sigita Pešele uzsāka līdzdalīt svētrunu par eņģeļu kalpošanu, sirds pateicās Dievam par acumirkli uzklautu lūgšanu, jo varenas svētību straumes jau bija sākušas plūst uz katru māsas sirdi, kas atradās zālē.

Svētrunas sākumā tika lasītas vairākas rakstu vietas (Ps.57:3-4; Ps.91:11; Ebr.1:14; Atkl.22:8-9), kas atklāj, ka eņģeļi ir Dieva sūtīti kalpi un palīgi tiem,

kam jāamanto glābšana. Pēc būtības Dievs ir nodrošinājis trīskāršu garantiju, palīdzību un atbalstu cilvēkiem, kuri vēlas iet šauro ceļu uz mūžību, proti: Jēzus upuris un pašreizējā aizlūgšanu kalpošana Debesu svētnīcā + Svētā Gara darbs, aizlūdzot par mums un atgādinot Dieva Vārdu + Dieva sūtītu eņģeļu kalpošana. Eņģeļu darbs ir cieši saistīts pie globālā glābšanas plāna no sākuma līdz galam, nekas glābšanas plānā netiek darīts bez eņģeļiem: Dievs sūta eņģeļi pie Cakarijas, kad tas izpilda svētus priesteru pienākumus, lai paziņotu par Jāni Kristītāju, kas sagatavos ceļu Jēzum (Lk.1:8-13,19); Dievs sūta eņģeļi pie Marijas (Lk.1:26-33,38); eņģeļi paziņo Glābēja piedzimšanu, stiprina Jēzu Ģetsemanē un ir klāt pie Jēzus augšāmcelsšanās (Lk.2:9-11, Lk.22:43, Jņ.20:12); tiesas dienā eņģeļi ir plāvēji, kas atšķirs ļaunos no taisnajiem, sakrās izredzētos, kā arī eņģeļi tur 4 vējus, apzīmē Dieva kalpus, un, kad Cilvēka Dēls nāks savā godībā, tad visi eņģeļi nāks līdz ar Viņu (Mt.13:39,41,49, Mt.24:30-31, Atkl.7:1-3, Mt.25:31-34); Jēzus apliecinās izglābto vārdus Tēva un eņģeļu priekšā (Atkl.3:5). Cik stiprs ir viens eņģelis? – tieši tik stiprs, lai pietiktu tikai ar vienu eņģeli, un sātnas tiktu satverts un sasiets uz tūkstoš gadiem, kad Dievs to pavēlēs (Atkl.20:1-2).

Eņģeļi kalpo arī individuāliem cilvēkiem. Tikai daži spilgtākie piemēri, pie kā Dievs sūta eņģeļus: pie tiem,

kas Viņu bīstas (Ps.34:8); pie tiem, kas vēlas mantot glābšanu (Ebr.1:14); pie tiem, kas iet uzdevumā, kas ir saskanīgs ar Dieva principiem, un lūdz Dieva vadību (1Moz.24:40); pie katra bērna ir eņģelis, tāpēc ka viņš ir bērns (Mt.18:10); pie tiem, kas izsūdz grēkus (Dan.9:17,20,21); pie tiem, kam nevainīgiem dara pāri, kas cīnās pret grēku un izvēlas paklausīt Dieva vārdam arī tad, kad draud briesmas (Dan.6:22).

Svētais Gars caur Sigitu sniedza aicinājumu un iedrošinājumu – kad uz šaurā ceļa ir grūti, spēki mazinās, ir kārdinājumi šaubīties, varbūt pat padoties, kad liekas, ka atbildes uz lūgšanām nāk pārāk ilgi, tad pacel acis uz zvaigznēm, skaties pāri un skaties augstāk, lūdz Dievam iespēju gara acīm saskatīt cilvēciski neredzamo, saskatīt Jēzu Debesu svētnīcā mīlestībā aizlūdzam par tevi, apzināties Svētā Gara kluso balsi vienmēr gatavu būt pie tevis, saskatīt Dieva rūpes, izsūtīt eņģeļus tevi sargāt un kalpot tev, lai tu paliktu uz šaurā ceļa un mūžības rīta dēļ izturētu („Kā Tēvs Mani ir mīlējis, tā Es jūs esmu mīlējis: palieciet Manā mīlestībā!” (Jņ.15:9) un „...turiet drošu prātu, Es pasauli esmu uzvarējis!” (Jņ.16:33).

Tūlītēju apstiprinājumu tam, ka eņģeļi darbojas arī mūsdienās un mūsu dzīvēs, varēja dzirdēt klausoties liecībās. Šoreiz savā misijas pieredzē dalījās vairākas māsas, kā, piemēram, Renāte no Priekules, Aina Zariņa no Cēsīm, kā arī Naģežda Kociņa no Cēsu draudzes.

Nadežda Kociņa (*Cēsu draudze*): „Mateja 26:36 „Es biju cietumā un jūs esat nākuši pie Manis.” Dzīvē mēdz notikt tā, kā mēs pat iedomāties nevaram.. Mēs varam nonākt tādās vietās, kur labprātīgi nekad neatrastos. Pēc kāzām pārcēlos uz dzīvi Latvijā. Vēl pēc pāris gadiem, kad nedaudz biju apguvusi latviešu valodu, man piedāvāja darbu Cēsu iestādē nepilngadīgajiem jeb kolonijā. Kad pirmo reizi aiz manis tika aizvērtas vairākas dzelzs durvis – sajūtas bija dažādas. Taču zēni mani diezgan draudzīgi pieņēma un nekad nepārmeta, ka nezinu pietiekami labi latviešu valodu, mēs sarunājāmies kā mācējam un lieliski sapratāmies. Strādājot kolonijā gan toreiz, gan arī šobrīd mācu zēniem mūziku, kas ir arī mana profesija – Dievs visu šo gadu laikā ir brīnīšķīgi svētījis manu darbu, un es ar apbrīnu varu raudzīties uz zēniem, kas piedzīvo pārmaiņas savā dzīvē, jo arī viņiem ir ilgas pēc normālas dzīves – pēc mīlestības, pēc vecākiem un ģimenes. Darbs kolonijā nav vienkārši darbs, tā ir apziņa, ka Dievs dod iespēju kāda dzīvē mazināt sāpes, padarīt to kaut nedaudz labāku un vērtīgāku. Paldies par iespēju līdzdalīt savas dzīves liecību Sieviešu kalpošanas pasākumā! Paldies Dievam par iespēju mums visām būt kopā un baudīt, un redzēt – cik labs ir Dievs un cik dažādi Viņš vada mūsu dzīvi!”

Emocionāli un neaizmirstami brīži bija, kad klausījāmies Ināras Senkānes dzeju. Interesanti, ka vienai māsai no Rūjienas draudzes Dievs liek melodiju sirdī, un tā rodas šīm dzejām arī dziesmas. Programmā netika aizmirsts arī par kopīgām lūgšanām – šoreiz tās tika organizētas „Desmit lūgšanu dienas” ietvaros, un pateicība Dievam par visām svētību straumēm, kuras tika saņemtas gan individuāli, gan arī kopā! Pēc sadraudzības mielasta notika dalīšanās grupās, lai mazākā sastāvā katra no māsām varētu tikt iepazīstināta ar mazo grupu materiāliem. Pavisam kopā tika prezentēti un izskatīti trīs materiāli: Bībeles sievietes un es; Sievietes iepazīst Jēzu un Sievietes personīgā izaugsme. Pasākumam noslēdzoties, varēja novērot, ka Dievs bija darījis vairākne kā spējām lūgt vai iedomāties. Sākuma kopīgās dziesmas „Varenas svētību straumes” piedziedājuma vārdi tika atbildēti vistiešākajā un pilnīgākajā mērā. Pateicība ikvienai māsai, kas piedalījās, kas dziedāja, kas runāja, vadīja, organizēja, ēst gatavoja, un arī Māriņei

Lipskai, kas neskatoties uz īpašo pārbaudījumu laiku ģimenes dzīvē, turpina būt par instrumentu Dieva rokās, lai Sieviešu kalpošanas nodaļas darbs Latvijā varētu tikt virzīts uz priekšu.

Dažu māsu pārdomas pēc pasākuma:

Sigita Pešele (*Rīgas 7. draudze*): „Sēdēju, klausījos liecības un visu laiku domāju, kādi Latvijā Dievam ir dārgumi, sievietes, kas savu brīvo laiku velta, vadot regulāras Bībeles izpētes nodarbības sabiedrībā, mācot cilvēkiem pašiem meklēt Rakstos, domāt, analizēt, pielietot ikdienā Dieva Vārdu un dara to, sadarbojoties ar Svēto Garu, bez īpašas teoloģiskas izglītības, vienkārši Dieva mīlestības un spēka vadītas. Citas ar prieku, enerģiju un brīnumainiem rezultātiem māca bāreņiem – pusaudžiem bez muzikālām zināšanām spēlēt Ludviga van Bēthovena "Elīzai", ar klasisko mūziku uzrunājot viņu sirdis. Citas raksta garīgu dzeju, kurai mūziku komponē māsa, kas pati nedzird. Sēdēju un redzēju Jēzus īpašības – prieku, izturību, mīlestību, enerģiju, labestību, uzpurēšanos, pazemību, gudrību, drosmi, vienkāršību, garīgu spēku, vienotu Garu. Es aizbraucu mājās ļoti stiprināta, redzot šo vienotību Garā, un domāju, cik žēl, ka es tik maz pazīstu savas māsas Kristū Latvijā.”

Aina Zariņa (*Cēsu draudze*): „Sieviešu kalpošanas nodaļas organizētajā pasākumā Junitas un Edijas dziedātās dziesmas jau no paša sākuma iedvesmoja, lai ar vislielāko uzmanību sekotu ikkatram runātāju vārdam. Ceru, ka ikvienai dalībniecei dziļas pārdomas izraisīja Sigitas Pešeles uzruna par eņģeļu kalpošanu. Mūsu Zeme plašajā Universā ir kā mazs punktiņš, bet uz šo nelielo punktiņu tiek sūtīti spēcīgi eņģeļi, kuri kalpo mums – cilvēkiem. Tas ir tik iedrošinoši! Paldies Sigitai par stāstīto. Viss pasākumā piedzīvotais liecināja, ka mēs ne tikai savstarpēji viena otrai esam ļoti vajadzīgas, bet arī grupiņās, ikvienai iesaistoties pārrunās, vēl noteiktāk nostiprinājās pārliecība par to, kādam bagātam Dievam mēs kalpojam, un tas dod uzdevumu – saņemto sniegt tālāk. Paldies vadītājam par svētīgo dienu!”

Renāte Spirģe (*Priekules draudze*): „Manai ģimenei Jaunais gads neiesākās uz priecīgas nots, bet Dievs visu redz un neatstāj savus bērnus ne mirkli novārtā.

Šajā sanāksmē Dieva Gars caur māsām Kristū ar savām dzīvajām liecībām cēla manu garu un deva degsmi sirdī nepadoties. Jēzus darbs, ko viņš bija iesācis pirms 2000 gadiem, vēl joprojām notiek. Tam par apliecinājumu bija katra māsa zālē, kura deva dzīvu liecību par Dieva darbu viņas dzīvē, un vēl bija tik daudz nepateikta, bet pēc viņu acīm bija redzams, ka ir vēl un vēl ko teikt. Paldies Dievam un paldies māsām, kuras organizēja šo pasākumu.”

Ināra Senkāne (*Rūjienas draudze*): „No visas sirds pateicos Ilzei Latgalei par uzaicinājumu piedalīties Sieviešu kalpošanas nodaļas rīkotajā pasākumā. Patiešām izbaudīju jauku Debesu atmosfēru, jo pasākuma organizatori bija visu rūpīgi izplānojuši un pārdomājuši, lai dalībnieki justos gaidīti un iepriecināti. Ļoti uzrunāja Sigitas Pešeles svētruna par eņģeļu kalpošanu. Ne vienu vien reizi savā dzejā esmu pievērsusies šai tēmai, jo ir bijuši daudzi piedzīvojumi, kur eņģeļi ir reāli palīdzējuši izkļūt no smagām dzīves situācijām. Tas, ka eņģeļiem piemīt liels spēks, tam piekritu visā pilnībā, jo, ja tā nebūtu, tad šobrīd nebūtu arī viens no maniem dēliem – eņģelis pacēla augšā mašīnas ratus, jo dēliņš bija izkritis no mašīnas un pakļuvis zem ratiem. Mājupceļā pēc pasākuma pārrunājām visu redzēto un dzirdēto, bijām ieguvušas daudz pozitīvu emociju un gandarītas par padarīto. Gribētu novēlēt Sieviešu kalpošanas nodaļai un arī mums katram – vairāk dosi, vairāk gūsi, vairāk pretī saņemsi, ja ar mīlestību sēsi, mazumiņu svētījot.”

Baiba Bērziņa (*Madonas un Ērgļu draudze*): „Piedalīties 10 Lūgšanu dienās savās draudzēs ir ticību stiprinošs piedzīvojums, bet lūgt kopā šajā Sieviešu kalpošanas sanāksmē ar māsiņām gandrīz no visām Latvijas draudzēm, tas bija vēl kas vairāk! Lūdzām kopā visas un lūdzām pa mazākām grupiņām, lūdzām par vispasaules izvirzītajām lūgšanu vajadzībām un lūdzām par savas draudzes un personīgajām vajadzībām. Mēs jau lūdzām arī ikdienā... mēs lasām Dieva Vārdu ikdienā... mēs jau arī kalpojam ikdienā un liecinām ikdienā... bet kā teikts 2.Laiku 25:9: "Tas Kungs spēj tev vairāk iedot nekā tikai šo (...)", Jņ. 1:50- "(...)Tu redzēsi lielākas lietas par šīm." Paldies, Dievs, ka jau šajā sanāksmē to varējām piedzīvot!”

Un atkal par ATKARĪBĀM

Pirms vairākiem gadu desmitiem mēs rakstītu par alkoholu, tabaku, kafiju, tēju, arī narkotikām. Pēdējos laikos vienlīdz šīm joprojām bīstamām un aktuālām atkarībām uzplaukusi atkarība no mūsdienu tehnoloģijām.

No vienas puses – mūsu dzīve, darbs un arī mācību/studiju process pieprasa datoru, telefonu klātesamību, no otras – tieši šie priekšmeti nes lielu postu gan to lietotājiem, gan viņu ģimenēm. Jo robeža starp gadžetu lietderīgu un nelietderīgo izmantošanu ir gandrīz nemanāma. Es arī nevarētu veidot žurnālu *Adventes Vēstis*, ja mājās nebūtu datora un pa rokai – mobilā telefona. Pateicoties tehnoloģijām, es varu sazināties ar ģimeni, tuviem un tāliem draugiem, atbalstīt uz klausot utt. Tagad jau vismaz sākot no 5. kases, kad bērniem jārakstā patstāvīgais darbs, t.s. ZPD (zinātniski pētnieciskais darbs), mājās gandrīz vai obligāti jābūt datoram. Jau no 1. klases skolnieki tiek apmācīti lietot datoru un internetu, tiek runāts arī par drošību šai jomā. Tomēr tieši ģimenei jābūt galvenajam informācijas avotam, kā pareizi lietot to visu. Vecākiem pašiem jābūt labam piemēram, bet diemžēl ne vienmēr tā ir īstenībā.

/Tatjana Tomsonē/

Pusaudžu vecāki digitālā pasaulē

Autore: Pamela Konsuegra

Mūsdienās vecākiem jārisina jautājumi, ar kādiem viņu vecākiem nebija jāsaskaras. Sociālie tīkli un mēdiji ir kultūras pārmaiņas, kas mūsu pasaulē ienāca tikai pagājušā gadsimta nogalē. Sociālie mēdiji nav pārejoša tendence. Tieši pretēji, šobrīd tā ir mūsu, amerikāņu, kultūras pamat sastāvdaļa. Tāpat kā daudz kas cits, tehnoloģija ir izrādījusies gan svētība, gan lāsts. Pēdējo dažu mēnešu laikā esam redzējuši, kā valsts valdošā politiskā partija tiek sakauta, un daļēji par to jāpateicas sociālo mēdiju ietekmei uz cilvēkiem. Ja tie var ietekmēt veselu valsti, tie noteikti var ietekmēt mūsu ģimenes.

Nesen Advancēto kultūras pētījuma institūta (*Institute for Advanced Studies in Culture*, 2012) veiktā pētījumā atklājas satraucoša informācija. Vecāki piekrita uzskatam, ka ģimene kā vienība zaudē

savu statusu. Lielā mērā šī lejupslīde saistīta ar sociāliem mēdijiem. Vecāki teica, ka jūt zināmus apdraudējumus saviem bērniem tieši saistībā ar tehnoloģiju lietošanu. Turpinājumā piedāvājam dažus pētījumā atklātos faktus:

- 84% pusaudžu ir moblais telefons.
- 93% pusaudžu ar vienaudžiem sazinās caur mobilo telefonu vai sociālajiem tīkliem.
- 7 no 10 aptaujātajiem pusaudžiem vismaz reizi dienā nosūta SMS, un 64% sarakstās, izmantojot īsziņas, vairākas reizes dienā.
- 4 no 5 aptaujātajiem pusaudžiem ir savs Twitter, Facebook vai citu sociālo tīklu konts, kurā viņi seko un apstiprina draudzību ar cilvēkiem, kurus viņu vecāki nepazīst.
- Divas trešdaļas aptaujāto pusaudžu interneta sociālajiem tīkliem pieslēdzas vismaz vairākas reizes nedēļā.
- 62% aptaujāto pusaudžu vecāku apgalvo: „Mani bērni pastāvīgi elektroniski sazinās ar saviem draugiem.”

Kāds cits pētījums rada pamatu bažām,

ka patiesā situācija ir sliktāka nekā vecāki ziņo. To vadīja *Hart Research Associates* pēc *Family Online Safety Institute* (FOSI) pasūtījuma. Pētījums atklāj „paaudžu plaisu”. Izrādās, vecāki uzskata, ka viņi spēj labāk kontrolēt

pārdomām:

Instalēt Vecāku kontroles programmatūru (Parental Control Software)

savu bērnu darbības internetā nekā ir īstenībā. 71% aptaujāto pusaudžu apgalvo, ka slēpj no vecākiem savas darbības internetā.

Mūsu bērnu dzīvē dominē kontakti, sarunas un informācija, kas, pēc vecāku domām, ir ārpus viņu kontroles zonas. Vecāki atzīst, ka viņu bērns mēdijos redz lietas, kuras viņiem nevajadzētu redzēt. Vecāki apzinās, ka viņiem vajadzētu darīt vairāk, bet īsti nezina, kā iegūt kontroli pār sociālajiem mēdijiem un digitālo pasauli, kas pārņēmusi viņu bērna dzīvi. Daudzi vecāki uzskata, ka viņu centieni kontrolēt mēdiju izmantošanu ir veltīgi.

Ja vecāki cenšas savu bērnu iekļaut drošības tīklā un pasargāt no sociālo mēdiju ietekmes, viņu bērnam nav kur piet. Galu galā, būsīm godīgi, sociālie mēdiji ir visur. No tiem nevar aizbēgt. Tātad, vai vecākiem jāatzīst sakāve? Vai mums jāpaceļ rokas gaisā un jāpadošas?

Viens no galvenajiem vecāku pienākumiem ir iemācīt bērniem būt atbildīgiem pieaugušajiem. Te nav runa par kontroli. Tas nozīmē pildīt mums kā vecākiem Dieva uzticēto atbildību. To darot, mēs palīdzēsim nodrošināt savu bērnu drošību sociālo mēdiju radītajā haosā. Turpinājumā piedāvāju vielu

Pusaudžiem nevajadzētu būt kontiem, kuri jums nav pilnībā pieejami. Nekam, ko viņi dara internetā, nevajadzētu būt no jums noslēptam. Ir pieejama programmatūra, kuru jūs varat instalēt visos mājā esošajos datoros, ar kuras palīdzību jūs saņemt ziņojumus par bērna aktivitātēm un varētu nobloķēt nevēlamas spēles un pornogrāfiju. Iespējams arī iegādāties programmu Net Nanny. Tā ir atzītākā pieejamā vecāku kontroles programma, un tā pieejama par demokrātisku cenu.

Nospraudiet robežas un kontrolējiet tehnoloģiju izmantošanu

Nosakiet ierobežotu datora lietošanas laiku, un datoru novietojiet koplietošanas telpās. Atļaujot bērniem turēt datoru savā istabā, jūs ierobežojat iespēju kontrolēt viņu aktivitātes un interneta lietošanas paradumus. Jāsaprot, ka tas nebūs populārs lēmums un viņiem tas nepatiks, bet ar to ir jārēķinās un jāsamierinās. Atcerieties, jūs kā vecāks esat atbildīgs gan savu bērnu pasargāt, gan arī iemācīt viņiem atbildību un veiksmīgas laika pārvaldīšanas iemaņas.

Kopīgi nosakiet savas ģimenes vērtības. Dažas ģimenes izvēlas pilnībā

izslēgt televizoru no savām mājām, jo uzskata, ka televizora sniegtās priekšrocības nepārspēj tā mīnus. Citas ģimenes ierobežo televīzijas izmantošanas laiku, kā arī skatāmās programmas - arī tas atspoguļo ģimenes vērtības. Šī ir vēl viena joma, kur pieeju internetam var pārņemt tieši no televīzijas. Tādēļ ir ļoti svarīgi nospraust stingras robežas un kontrolēt tā lietošanu.

Daži pusaudži šķietami neizlaiž no rokām savus mobilos telefonus. Viņi tos tur staigājot, ēdot un pat esot gulāt. Brīžiem šķiet, ka viņiem svarīgāk un interesantāk ir runāt pa telefonu vai sūtīt īsziņas nekā sarunāties ar ģimenes locekļiem vai draugiem klātienē. Visos vecumposmos īsziņu sūtīšana ir kļuvusi nekontrolējama, un šķiet, ka ģimenes bez telefona lietošanas vairs pat nevar izbaudīt kopīgu maltīti. Nospraudiet pamat noteikumus visai ģimenei, tostarp pieaugušajiem, lai sarunas, dalīšanās un uzklaušanās kļūtu par normālu jūsu ģimenes dienas sastāvdaļu. Uzstādiet prasību zināmos laikos un vietās nelietot telefonu un ievērojiet šos noteikumus. Daudzās ģimenēs ir noteikums, ka, atnākot mājās, telefoni tiek nolikti vai arī ir ļoti ierobežots laiks, kurā tos atļauts lietot. Pretējā gadījumā jūsu ģimeni kontrolēs tehnoloģijas nevis jūs.

Pārskatiet visus sociālo mēdiju kontus

Ja jūs kā vecāks izvēlaties atļaut savam pusaudžim izveidot *Facebook*, *Twitter* vai cita sociālā mēdija kontu, jums būs jāpārtrauga viņu aktivitātes šajos tīklos. Katru mēnesi, regulāri, bet iepriekš nepieteiktā laikā kopā ar savu pusaudzi izskatiet ierakstus un fotogrāfijas, kas atrodamas viņu profilā. Tas palīdzēs izzināt, kur jūsu pusaudzis pavada laiku un ar ko viņi sazinās. Jūs daudz uzzināsiet, apskatot viņu ievietotās fotogrāfijas, izlasot ierakstus un uzdodot jautājumus. Daudzi vecāki justos šokēti, uzzinot, ko viņu pusaudži redz, raksta un lasa saskarsmē ar tā saucamajiem „draugiem”.

Pieeja sociālajiem mēdijiem draugu mājās

Daudzi vecāki uzsver, ka, pat ja viņi kontrolē sociālos mēdijus mājās, viņu bērnam tie ir brīvi pieejami draugu mājās. Iespējams, tas ir visvieglāk atrisināmais jautājums. Ja tas rada problēmas, neļaujiet bērnam pie šī drauga palikt pa nakti vai iet ciemos bez jums.

Tas nav pārāk skarbi, un atceraties - jūs esat vecāki.

Rādīt priekšzīmi ar savu piemēru

Iespējama, svarīgākā, ko jūs varat darīt, lai kā vecāks iegūtu kontroli pār digitālo pasauli, ir būt pozitīvam piemēram tajā, kā jūs paši lietojat tehnoloģijas. Daudzi pusaudži vienkārši uzvedas tā, kā to viņiem ar savu priekšzīmi iemācījuši vecāki. Pārāk daudzi vecāki vadās pēc principa: „Dari, ko es saku, nevis kā es daru.” Šis nav pareizais veids, kā bērniem iemācīt atbilstošu sociālo mēdiju lietošanu un izmantošanu. Vecāki, rādiet priekšzīmi ar savu piemēru tajā, kā lietojat televīziju, datoru un mobilo telefonu. Parādiet, ka ievērojat noteikumus, tostarp noteikumu nelietot mobilo telefonu, esot pie stūres. Kad jūsu pusaudži iegūs autovadītāja apliecību, viņi braucot atdarinās jūsu nosprausto piemēru. Ja nevēlaties, lai jūsu bērns to darītu, rakstītu vai ska-

tītos, tad nedariet tā paši. Elena Vaita devusi padomu: „Vecāku vārdi un rīcība ir auglīgākās audzināšanas ietekmes, jo tās noteikti atspoguļosies bērna raksturā un uzvedībā.” (E.G.White, 1889. Education. The health reformer. 24 (5), p.146)

Daudzos argumentos un pamācībās, kā tikt galā ar sociālajiem mēdijiem, pārāk liela atbildība tiek uzvelta pašam bērnam, un tas ir ne tikai netaisnīgi, bet neveselīgi. Bērniem jāaug ar vecākiem, kas pilda savus pienākumus, lai bērnam nenāktos pašam pārāgri kļūt pieaugušam. Jābūt skaidri nošķirtam, kurš ir bērns un kurš ir vecāks. Kāda ir katra loma? Būtībā daudzās ģimenēs jautājums ir – kurš ir galvenais?

Mūsdienu ģimenē tehnoloģijas ir gan svētība, gan lāsts. Tām piemīt potenciāls kļūt par brīnišķīgu mūsu bērnu dzīves papildinājumu, ja vecāki tām ļauj būt darbarīkam vai palīgīdzeklim nevis īstu attiecību aizstājējam. Vecākiem jānodrošina skaidri nospraustas

robežas, tādējādi radot līdzsvaru un iemācot atbildību. Apzināti plānojot, šodienas aizvien mainīgajā pasaulē vecāki var krietni samazināt risku nožēlot kādu rīcību vēlāk. Galu galā, katrs vecāks vēlas būt drošs, ka ir darījis visu iespējamo, lai izaudzīnātu veselu, labi attīstītu bērnu ne tikai dzīvei šeit, uz zemes, bet arī mūžībai.

Mums ir Dieva dota atbildība savus bērnus iepazīstināt ar Jēzu. Šis ir vis-svarīgākais darbs. Visam, ar ko viņi nonāk saskarsmē, vajadzētu viņus satuvināt ar Glābēju. Ļausim Bībelei būt mūsu filtram, laipojot cauri digitalizētajai pasaulei. „Beidzot vēl, brāļi, kas vien ir patiess, kas svēts, kas taisns, kas šķīsts, kas patīkams, kam laba slava, ja ir kāds tikums un ja ir kas cildināms, par to domājiet!” (Filipiešiem 4:8)

Pamela Konsuegra (Pamela Consuegra), PhD, ir Septītās dienas adventistu baznīcas Ziemeļamerikas divīzijas Ģimenes kalpošanas nodaļas asociētā direktore.

PAR ŠO PROBLĒMU RETI RAKSTA, TOMĒR TAS NENOZĪMĒ, KA TĀS NAV

Internets ir ieņēmis vienu no svarīgākajām vietām mūsdienu sabiedrības kultūrā. Tajā ir viss: sākot no mēsliem un sabiedrības padibenēm līdz Baham un labdarībai. Tas ir pasaules plašs tīkls, kurā tiek zvejoti ļaudis. Renē Dekarts savulaik sacīja: es domāju, tātad es esmu. Mūsdienās to var pārfrāzēt: būt tīklā nozīmē – es esmu.

Ko cilvēki visvairāk meklē internetā? Sacīsit – Baha mūziku? Skaistus dabas skatus? Labu sabiedrību? To visu un vēl vairāk var atrast, ja vien ir vēlēšanās. Tomēr viena daļa meklē ko citu – spēles, sociālos tīklus, filmas, kā arī pornogrāfiju. Kādi var iebilst, sakot, ka pornogrāfiju gan nav populāra, lai to pat pieminētu, jo tas ir kauns. Tomēr pētījumi šajā jomā nav tik iepriecinoši. Pornogrāfijas lapas ir populārākas par CNN un BBC kanāliem pat kopā ņemot. Tas ir nopietns bizness, kurš ienes milzīgu peļņu. Katru dienu tiek atvērtas simtiem jaunu mājas lapu, un, saskaņā ar statistiku, to popularitāte svārstās vairāk nekā 28000 apmeklējumu sekundē. 12% no visa interneta satura ir pornogrāfijas mājas lapas. Katru dienu

visā pasaulē 25% no visiem interneta apmeklētājiem skatās pornogrāfiju. No visa ielādētā materiāla internetā 35% ir pornogrāfija.

Ikviens, kurš ir sērfojis pa interneta lapām, neizbēgami sastopas ar pornogrāfisku vai tam pietuvinātu materiālu pat tur, kur tam nav jābūt. Uzrakstot meklētājā vārdu „rotalīetas”, viena no iespējām, ka uz ekrāna var parādīties „seksa rotalīetas”. Ļaujot bērniem bez pieskatīšanas pavadīt laiku pie ekrāna, tas neizbēgami nozīmē, ka viņš saskarsies arī ar šāda satura materiālu.

Pornogrāfijas ietekme

Kāpēc internetā ir šāds materiāls? Viena lieta ir bizness, bet pavisam cita – tie ir āķi, uz kura uzķeras cilvēka

miesīgā daba. Pusaudžiem šī saskare var būt graužoša, jo pornogrāfiska materiāla aplūkošana tos var novest smagā atkarībā. Turklāt šī atkarība ir tādā formā, ka pat smagi atkarīgais to neatzīst par atkarību, no kuras ir nepieciešams tikt vaļā. Bet brīvība no šādas atkarības ir tikpat grūti iegūstama kā no narkotikām.

Aptraipošais iespaids ir tik efektīvs, ka ir novērots, ka laulātiem pāriem, kuri kopā skatās pornogrāfijas materiālus, laulības saites nevis tiek stiprinātas, bet gan grautas. 2016. g. ikgadējā Amerikas sociologu asociācijas sanāksmē tika runāts par statistiku, ka tiem pāriem, kuri kopā skatās pornogrāfiju, laulības šķiršanās iespēja palielinās divkārtīgi.

Riks Varens savā mājas lapā www.pa-

stors.com veica 1351 dažādu konfesi-ju mācītāju aptauju, kur konstatēja, ka 54% no tiem ir skatījušies pornogrāfiju vismaz reizi gadā, bet 30% no tiem to skatījušies mēneša laikā. Šī grēka bīstamība ir tā, ka tas ir viegli un anonīmi pieejams, pievilcīgs un lipīgs. Tā ir epidēmija, kas pārņem visu pasauli. Pornogrāfija ienes graujošu ietekmi uz izpratni par attiecībām, tā aptraipa, posta laulību, pazemo to, kas ir svēts un cēls. Ne velti internetā pornogrāfija tiek piedāvāta pat par brīvu. Vai sātans nodarbojas ar labdarību un nes mierinājumu? Nekad! Pornogrāfija, līdzīgi narkotikām, padziļina problēmas, vairo vainas sajūtu un maina cilvēku domāšanu, pašam to nemanot. Tā rada neapmierinātību ar sevi un citiem.

Džonatans Fisks grāmatā „Sagrauts” norāda, ka pornogrāfija ir transformējusi seksuālās dzīves pamatpieņēmumus, skaistuma un mīlestības definīcijas tā, ka filmu industrija un televīzija sākusi atdarināt pornogrāfijas stilu, lai skatītājā izraisītu seksuālu aizrautību. Ģērbšanās stils, kāds agrāk bija raksturīgs tikai prostitūtām, tagad ir vērojams skolas meitenēm. Pornogrāfija saindē iztēli, parādot sievietes tēlu, kāda nav. Interneta lapu ir tik daudz, ka šie tēli seko viens otram, vēl labāka, vēl cita un cita... Atkal un atkal tiek piedāvāta jaunāka, skaistāka, uzlabota versija. Lietotājs neapzinoties sāk ticēt, ka tam tā arī ir jābūt: „Pats par to nenojaušot, viņš sāk salīdzināt katru sastapto sievieti ar pilnīgi nereāliem, fantastiskiem tēliem, kuriem viņš ir noticējis. Gala rezultātā viņš nespēj pieņemt attiecības ar īstu sievieti.” (Fisks „Sagrauts”, 170. lpp.)

Pamazām šis pornogrāfijas iespaids tiek pārņemts ne tikai uz laulību, bet arī uz biznesu un pat uz kristīgo draudzi, kad no tās tiek sagaidīts tas, kas tā nav. „Rezultāts nav kristietība, kas būtu nelokāmi uzticīga Vārdam. (..) Rezultāts nav kristieši, kas nelokāmi tic, ka mēs esam grēcinieku draudze, kas pulcējusies, lai kopā saņemtu piedošanu. Patiesais rezultāts ir savstarpēja vilšanās, Baznīca kā tirgus, pārlēkšana no vienas denominācijas citā, garīgā neapmierinātība, kas beigās rada nespēju būt reliģiozām. To, kas mums reiz šķita skaists, tagad mēs labākajā gadījumā saucam par viduvēju. (..) Gan ticībai nesen pievērstie, gan jau uzticamie laji, gan mācītāji alkst pēc Baznīcas, kāda nemaz nepastāv.” (Fisks „Sagrauts”, 172. lpp.)

Milzīgs risks pusaudžiem

Džeimss Dobsons grāmatā „Zēnu audzināšana” raksta: „Saskaņā ar fonda „Drošā Amerika” datiem 53% pusaudžu teica, ka ir atvēruši internetā mājas lapas ar pornogrāfisku, naidpilnu vai vardarbīgu saturu. Vairāk nekā 91% teica, ka ar šiem briesmīgajiem materiāliem ir saskārušies nejauši, pildot mājas darbus vai vienkārši sērfojot internetā.”

Šī iemesla dēļ daudzas kristīgās mācību iestādes, apzinoties problēmas plāšumu, uz saviem wi-fi tīkliem uzliek ierobežojumus interneta mājas lapu apmeklējumus, kā arī bibliotēkas uz

ar mazākiem bērniem. Daudzi vīrieši, kas ir padevušies šīm perversajām seksuālajām tieksmēm, saista tās ar pusaudžu vecumu.” (Dobsons „Zēnu audzināšana”, 202-203. lpp.)

Dobsons raksta: „Es nopietni mudinu jūs aizvērt šos aparātus no bērnu istabām, vienalga, vai tas būtu televizors, dators vai videomagnetofons. Aiznesiet tos uz dzīvojamo istabu, kur jūs varat ierobežot pie tiem pavadīto laiku. Tas ir mazākais, ko jūs varat darīt savu bērnu labā.” Ja ekrānus nav iespējams apklusināt, tad tos var izslēgt, pārdot, novietot garāžā, sacirst gabalos. Ja dators kļūst par problēmu, tad to nepieciešams likvidēt.

datoriem uzliek filtrus. Taču pārsvarā ģimenes ir atstātas vienas, jo skolām un valstij nav pienākuma norobežot jaunatni no šīs kaitīgās informācijas. Saskaņā ar starptautiskām bērnu tiesībām, bērni var aplūkot pornogrāfiju pat skolas bibliotēkā, un skolotājiem nav likumīgu tiesību tiem aizrādīt.

„Pornogrāfija un neķītrība rada milzīgus draudus jūsu zēniem. 13 līdz 15 gadus veciem puisiem pietiek vienreiz ar to saskarties, lai izveidotos atkarība uz mūžu. Tā izraisa atkarību ātrāk nekā kokaīns vai heroīns. (..) Visi psihologi, kas pēta bērnu attīstību, zina, ka seksuālās intereses ievirze pusaudžu vecumā vēl nav nostabilizējusies. (..) Zēns (..) neķītrības iespaidā var iemācīties gūt baudu no citu sāpīnāšanas, no seksa ar dzīvniekiem, homoseksuālām attiecībām vai no seksa

Kristus spēkā

Mēs esam pakļauti smagam uzbrukumam no postmodernās kultūras. Taču ir arī laba ziņa: šo atkarību ir iespējams uzvarēt. Tai ir jāstājas pretī ticībā uz Kristu un jāizstrādā cīņas plāns pret šī grēka kārdinājumiem. Durvis ir iespējams turēt ciet ar šiem vārdiem: „Es neraudzīšos uz ļaunām un kauna pilnām lietām. Es ienīstu pārkāpējus un atkritējus, un lai viņiem nebūtu vietas pie manis.” Ps. 101:3 Latviešu valodā ir izdota Arterbērna un Stokera grāmata „Katra vīra cīņa”, kuru ir iespējams iegādāties grāmatnīcā „Amnis”, kurā autori min soļus, kas ir sperami, lai uzvarētu cīņā pret šiem seksuālajiem kārdinājumiem.

Kristiešiem ir jābūt skaidrībai par pornogrāfijas graujošo ietekmi. Tā

nav tikai pusaudžu problēma, jo tās ietekmi mēs izjūtam jau līdz pašiem draudzes pamatiem. Sātans ir izmetis daudz āķu, lai gūtu sev lielu lomu. Uz šiem āķiem ir uzķērušies desmitiem miljonu cilvēku. Šī metode viņam ir bijusi „sekmīga” pat Mozus laikā, kad pie Jardānas upes, pirms tauta iegāja Apsolītajā zemē, tā ieslīga netiklības grēkā. Tas nav nejauši, ka īsi pirms Kristus otrās atnākšanas šis netiklības grēks atdzimst ar vēl nebijušu spēku, un tās nebūt nav moābiešu sievas kaut kur tur, bet tās ir viegli pieejamas pat kristiešu mājās tikai viena peles klikšķa attālumā. Nepieciešama ir Pinehasa apņēmība, kura šim grēkam dara galu.

Personības noviržu reklāma

Psihiatrijā jau sen ir pazīstami personības traucējumi, kurus apzīmē ar terminu „narcisisms”. Terminu narcisisms

savu patieso ārējo tēlu. Šie „selfiji” tad arī veido vairāku lietotāju sociālo tīklu lapu galveno saturu.

Narcisistiskas personības traucējumi var izpausties milzīgā pašnozīmes izjūtā, pārspīlējot savu nozīmīgumu, sasniegumus un talantus. Narciss ir pārņemts ar savu skaistumu, uzskatot, ka ir „unikāls”, „īpašs”, pieprasa sev apkārtējo apbrīnu un īpašu attieksmi pret sevi. Šim personības tipam ir apbrīnojamas spējas izgudrot veidus, kā ekspluatēt citus sev par labu. Viņiem nepiemīt līdzjūtības sajūtu, viņi nespēj sevi identificēt ar citu izjūtām, mēdz sacīt, ka narciss ir ar „biezu ādu”. Tas izrāda augstprātīgu attieksmi un uzvedību, vēloties būt uzmanības centrā. Viņiem ir grūti veidot ilglaicīgas attiecības ar apkārtējiem cilvēkiem. Taču sociālajos tīklos tiem ir daudz iespēju neierobežoti izpausties.

Narcistiskas personības savu nove-

Universitātes ir veikusi izpēti par cilvēkiem, kuri sociālajos tīklos izliek savus pašportretus (selfjus). Aptaujājot aptuveni 800 cilvēkus, kuri aizrāvušies ar selfiju publicēšanu sociālajos tīklos, viņa secina, ka tā var būt viena no narcisisma un psihopātijas pazīmēm. Narciss ne tikai ievieto savus attēlus sociālajos tīklos, bet arī tos redīgē, „uzlabo”, veic kolāžas, lai ar to palīdzību parādītu savu idealizēto svarīgumu. Te protams ir arī pozēšana ar dažādiem iespaidīgiem priekšmetiem, tērpiem, grimu, slavenībām un tamlīdzīgi. Šie ļaudis ir ļoti norūpējušies par savu ārējo imidžu, kas pats par sevi nebūtu nekas antisociāls, ja vien nenorādītu uz personības novirzi, ka tie reālajā dzīvē ir citādi nekā izrādās sociālajos tīklos.

Sevis objektīva novērtēšana līdz ar sociālo tīklu popularitāti ir kļuvusi problemātiska. Sagaidot atgriezenisko

Šie ļaudis ir ļoti norūpējušies par savu ārējo imidžu, kas pats par sevi nebūtu nekas antisociāls, ja vien nenorādītu uz personības novirzi, ka tie reālajā dzīvē ir citādi nekā izrādās sociālajos tīklos.

ieviesa psihiatrs Nekke 1899. gadā, balstoties uz seksologa Hevloka Ellisa pētījumiem, kurš sengrieķu mītu par Narcisu saistīja ar perversiju — vīriešu autoerotismu. Ar „narcisismu” apzīmē personu, kura nespēj nevienu citu mīlēt kā tikai pats sevi un savu ārējo tēlu. Ne velti narcisisma problēmu saista ar spoguļiem un spoguļošanu, kad persona ilgstoši spēj sevi aplūkot spoguļī, cenšoties sevi sakārtot, lai citiem pasniegtu savu patieso ārējo tēlu. Psihologi gan izdala normālo narcisismu, kas ir saistīts ar stabilitu, reālistisku attieksmi pret sevi. Taču pastāv arī pataloģiskais narcisisms, kas ir saistīts ar neadekvātām prasībām pret sevi, ar atkarību no tā, kā mūs novērtē citi, un no tā izrietošām sarežģītām attiecībām ar citiem. Smagākajos gadījumos var pat runāt par nacistiskiem personības traucējumiem.

Interneta sociālajos tīklos šī novirze ir samērā bieži novērojama, to atdarina, pieradinot sevi izpausties pēc narcisisma personības parauga. Sociālajos tīklos, šķiet, citādi pašizpausties pat nav iespējams. Salīdzinoši nesen ir pat ieviesies termins „selfiju mānija”, ar kuru apzīmē personu, kura ir nodevusies „selfiju” veidošanai, meklējot

cošanas procesu uztver ļoti sāpīgi. Taču neviens nespēj izvairīties no novecošanas, fiziskajiem trūkumiem, zaudējumiem, vientulības. Sociālie tīkli ir vieta, kur var izveidot ilūzijas pasauli, kur visa tā nav, taču arī atklājot izkropļotu sevis uztveri. Izlikt savu personisko dzīvi, reālas un iedomātas lietas publiskai apskatei, lai parādītu citiem savu nozīmību, ekskluzivitāti. Ilūzijas par sevi liek tiem domāt, ka viņi vēl aizvien ir jauni un spēcīgi. Tas dažiem liek meklēt ārpuslaulības attiecības ar daudz jaunākiem partneriem vai sevis izrādīšanu neadekvātās fiziskās slodzēs. Dažkārt narciss izceļ savu vientulību, apsūdzot citus, ka tie viņu nemīl, lai gan patiesībā pats nevienu nespēj mīlēt. Ja narciss ir reliģiozs, tas sevi sāk identificēt ar pašu Dievu, uzņemoties „nemaldīgā” pravieša vai pārgudrā sludinātāja lomu. Apbrīnojami, bet uz sociālo tīklu lietotāju „narcisisma” fona šis personības defekts var šķist „normāls” reliģiskā organizācijā, kur starp pasīviem draudzes locekļiem šādu personu darbībai neviens neuzdrošinās iebilst, jo var izpelnīties „pravieša” dusmas ar tālu ejošām sekām.

Profesore Džesija Foksa no Ohaio

saiti no saviem sekotājiem sociālajos tīklos, kuriem „patīk” šie attēli, narcissi top skubināti turpināt sevis apbrīnošanu, liekot savās sociālo tīklu lapās aizvien jaunus selfjus, kur šī sevis apbrīnošana var turpināties tālāk.

Svētajos Rakstos ir sacīts: „Gluži, kā ir rakstīts: nav neviena taisna, it neviena. Nav neviena, kas saprot, neviena, kas meklē Dievu. (..) jo visi ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķās godības” Rm. 3:10-12, 21-23.

Ja kāds patiešām būtu jāapbrīno, tad tas ir tikai Jēzus Kristus. Lai atbrīvotos no sevis pielūgsmes un „narcisisma”, ir tikai viens ceļš – pazemoties zem Dieva rokas. Novērst savu skatu no sevis uz Jēzu un saredzēt Jēzu kalpošanā savam tuvākajam:

„Tad nu padodieties Dievam, stājieties pretim velnam, un viņš bēgs no jums; tuvojieties Dievam, tad Viņš tuvosies jums. Šķīstījiet rokas, grēcinieki, un skaidrojiet, šaubīgie, sirdis!”

Jēk. 4:7-8.

Andris Pešelis
Rīgas 7. draudzes
mācītājs

ATKARĪBAS PAMATĀ IR “TIEKSMES DIKTĒTA UZVEDĪBA”

Ansis Roderts
Slokas draudzes
mācītājs

Atkarību izraisa tādas ķīmiskas vielas kā tabaka, alkohols, narkotikas, medikamenti (kuri satur narkotiskas vielas), kofeīns. Bet šodien arvien vairāk runā par atkarību izraisīšu uzvedību – moderno tehnoloģiju lietošana, pornogrāfija, azartspēles, darbs, iepirkšanās, attiecības, ēšana.

Mēs zinām, ka ir postošas un degradējošas atkarības. Bet vai biežāka sava viedtālruna pabakstīšana var būt bīstama? Kā atpazīt, ka kāda lieta no atkarību garā saraksta ir kļuvusi par manu problēmu? Vai tiešām var būt kādas negatīvas sekas no maziem priecīgiem, kas sabiedrībā kļuvuši par vispārēju normu?

Visām atkarībām ir ļoti līdzīgs mehānisms. Alkohols ar savu ķīmisko iedarbību uz brīdi noslāpē negatīvās emocijas, liek aizmirst sliktu pieredzi, rada pozitīvas emocijas. Tāpēc ka efekts bija spēcīgs un to iegūt bija viegli, ir vēlme

Kļūst par svarīgāku nodarbi. Tas ļoti ietekmē ģimeni, jo parasti tiek upurēti kopīgie brīži, cieš attiecību veidošana. Atkarīgie noslēdzas, kļūst paši vientuļi un tādus padara savus tuvākos. Ierauj tuvākos līdzatkarībā un visu ģimeni padara slimu.

Starp aktīviem kristiešiem mēs reti sastopam cilvēkus, kas ir ierauti uzvedības atkarībā (izņemot darba atkarību) tā, ka pat nezina ne rītu, ne vakaru un ir kļuvuši manāmi slimi. Grūtākais jautājums ir: kur ir robeža, kad attiecīgā darbība nav atkarība un kad jau ir kļuvusi par atkarību?

kafiju (domāta zaļā, melnā vai baltā tēja un pupiņu kafija), viesībās sanāk kopā, tad viņu samaitāto ieražu darbība tiek skaidri redzama. Visi bagātīgi bauda no saviem mīļākajiem dzērieniem, un līdzko viņu uzbudinošais iespaids parādās, tad viņu mēles atraisās un tiek runāts par citiem.” (Kristīgā sārtība, 35) Kofeīns ir ļoti vieglas iedarbības narkotika, tāpēc ietekme uz paškontroles zaudēšanu, kā tas ir ar smagajām atkarībām, virspusēji skatoties, vispār nav pamanāma. Kafijas vai tējas lietotājs nekad nepazaudēs paškontroli pār lietām, uz kurām tā ir stabila. Bet kofeīna ietekme ir spēcīga uz

Bieži pat bez visām atkarībām cilvēki nemāk kopt savstarpējās attiecības ģimenē. Tāpēc ir milzīgs risks, ka jebkura cita aizraušanās var kļūt par šī trūkuma aizvietotāju.

pie tā atgriezties. Atkārtotot notiek otrs process — izmainās domāšana, lietu uztvere, vērtības. Attīstās “tieksmes diktēta uzvedība.” Uzvedības atkarībās ir līdzīgi. Narkotisko efektu izraisa endorfīni, kas nomāc negatīvās emocijas un pieredzi. It kā notiek dabīgs process, tāds pats kā sportojot vai kalpojot cilvēkiem — darot jebkuru labu lietu. Bet šajā gadījumā rezultātu var iegūt viegli un parasti efekts ir spēcīgāks. Piemēram, datorspēlē nospiežot pogu, spēlētājs uzbūvē ēku, kura stundā saražo noteiktu daudzumu spēles naudu. Ar šo naudu, nedaudz padomājot, var izplānot ko no piedāvātajām iespējām nospiegt tālāk, un tā spēles gaitu ir viegli kontrolēt. Biznesā cilvēkam jānopūlas ilgi, lai iegūtu kādu ēku, kura varētu ienest naudu. Bet pēc tam nav garantijas, ka tā ēka to naudu tiešām arī ienesīs kārotajā apjomā. Varbūt vispār bankrotēs.

Iegrimšana nereālajos procesos padara cilvēku nespējīgāku uz sasniegumiem reālajā pasaulē. Atņem laiku, kuru varētu izmantot reālu sasniegumu iegūšanai.

Robežšķirtne ir paškontrole. Mums katru dienu ir jāstrādā daudz, jālieto telefoni, datori, jāspēlējas ar bērniem, arī jāatpūšas un jārelaksējas no spriedzes. Pilnīgs sausais likums ar tehnoloģijām nemāca paškontroli. Uz otru pusi, ja nesam apguvuši riskus un iepazīnuši sevi, mēs nespēsim noteikt, vai mana rīcība ietekmē ģimenes dzīvi, attiecības. Bieži pat bez visām tehnoloģiju un citām populārām atkarībām, kas laupa ģimenei laiku, cilvēki vienkārši nemāk kopt savstarpējās attiecības ģimenē. Tāpēc ir milzīgs risks, ka jebkura cita aizraušanās var kļūt par šī trūkuma aizvietotāju. Tāpēc, lai būtu droši, mums jākopj paškontrole, jāizglītojas par to, kas man ir jādara, lai es būtu veiksmīgs savā darbā, spētu piepildīt ģimenes vajadzības un būtu izcils skaistu attiecību veidotājs.

Nedaudz citādāk ir ar atkarību izraisīšām ķīmiskām vielām. Tās ietekmē, arī lietotas mazās un kontrolētās devās. Piemēram: svarīgi ir saprast mehānismu, kas darbojas šajā Elenas Vaitas citātā: “Kad šie ļaudis, kas lieto tēju vai

tām lietām, kur jau paškontrole ir vāja — Elena runā par cilvēkiem, kuriem jau iepriekš bija tieksme aprunāt. Kofeīna ietekmē ir grūtāk kontrolēt apetīti, savaldību kritiskos brīžos, grūtāk uzvarēt citus sliktus ieradumus.

Kofeinam ir arī spēcīga fiziska iedarbība. Pietiek tikai ar vienu tasi dienā, lai sekas būtu jūtamas. Viena tase palielina smadzeņu darbības aktivitāti par 40% uz vairākām stundām. Es savā praksē esmu novērojis, ka tiem, kuri lieto alkoholu, smēķē vai regulāri lieto kofeīnu saturošus dzērienus, parasti ir ļoti uzbudināts ķermenis. Savukārt stress ļoti spēcīgi ietekmē veselību un attiecības.

Atkarības vispirms ietekmē cilvēka garīgumu, tad prātu un visbeidzot tikai fiziski. Garīgās lietas, kas ir garīgi apspriežamas, atkarības izraisīšu vielu ietekmē viegli var tikt novirzītas miesīgai apspriešanai. Ne velti Pāvils mūs aicina palikt skaidrā prātā. Jo atkarību izraisīšām lietām ir degradējoša ietekme uz pieres daivas smadzenēm, kas ir atbildīga par garīgumu un morāli.

Intervēja
Tatjana Tomsone

KALPOŠANA CAUR TEHNOLOĢIJĀM

Juris Karčevskis Latvijas draudžu savienībā ir atbildīgais par komunikācijas jautājumiem. Kad viņu aicināja šajā darbā, viņš nolēma mainīt savu līdzšinējo nodarbošanos un pilnībā veltīt sevi kalpošanai Dievam. Iepazīsimies ar Juri tuvāk!

Kāda bija tava bērnība – cik zinu, tu esi audzis ticīgā ģimenē?

Par Dievu uzzināju jau agrā bērnībā, lai gan vecāki tajā laikā vēl nebija draudzē. Pirmos priekšstatus par kristietību ieguvu no vecvecākiem. Nikodēms un Gaida bija aktīvi draudzes locekļi, tāpēc viņu iespaids bija ļoti spēcīgs. Īpaša loma bija arī vecvecmammai (Gaidas mammai), kas saistoši prata stāstīt par saviem un citu kristiešu piedzīvojumiem un pat brīnumiem. Jau ļoti agri vecvecmamma mums ar brāli mācīja lūgt Dievu vienam par otru un vecākiem. Pamatskolas laikā mana uzvedība un intereses vēl visai maz liecināja par kādu saikni ar Dievu, taču, pateicoties vecvecāku iespaidam un neatlaidīgajām lūgšanām, Dievs manā apziņā sāka kļūt arvien reālāks un personiskāks.

Kad un kā tu pats pieņēmi lēmumu atsaukties Dievam?

Pirmā doma par kristībām man radās kādā reizē, kad biju aizbraucis līdzi vecvecākiem uz Džeka Kolona vadīto evaņģelizācijas semināru Rīgā 1991. gadā. Taču ar šo vienu reizi vien nepietika, lai pieņemtu tik nopietnu lēmumu. Nākamajā gadā Latvijā viesojās evaņģēlists Kenets Mitlaiders, kura vadīto semināru apmeklēju ne tikai es, bet arī brālis un mamma. Semināra noslēgumā visi trīs pieņēmām lēmumu kristīties. Tētis kristījās gadu vēlāk, pēc Viktora Geides vadītā semināra Olainē.

Kur tu esi studējis, strādājis?

Esmu studējis gan Rīgas Tehniskajā universitātē, gan Latvijas Universitātē. RTU ieguvu bakalaura grādu datorsistēmās. Ar Dieva svētību šajās studijās

gūtās sekmes pavēra iespēju iekļūt LU budžeta grupā. Studijas LU noslēdzu 2002. gadā, iegūstot maģistra grādu datorzinātnēs.

Mana pirmā darbavieta bija mūsu kristīgā izdevniecība Patmos. Tajā laikā mācījos tehnikumā un meklēju prakses vietu. Toreizējais Patmos vadītājs Zigurds Laudurģs bija ļoti pretīmnākošs un deva iespēju gan iziet praksi, gan pēc tam arī strādāt izdevniecībā par maketētāju.

Tākā bija ļoti iepaticies darbs izdevniecībā, mana nākamā darbavieta bija izdevniecība Avots, kur pildīju maketētāja, datorgrafika un datoru administratora pienākumus. Pēc daudziem nostrādātajiem gadiem izdevniecībā pārgāju strādāt nacionālajā informācijas aģentūrā LETA par interneta mājas lapu un grafisko dizaineri.

Šobrīd strādāju SDA Latvijas draudžu savienībā par Komunikāciju nodaļas vadītāju.

Kā Tu saņēmi šo aicinājumu kalpot draudzē?

Pirms vairākiem gadiem, pārvērtējot savu garīgo pieredzi, apzinājos, ka attiecībās ar Dievu pietrūkst kaut kas ļoti būtisks. Negribēju samierināties ar domu, ka līdz šim piedzīvotais varētu būt viss, kas sagaidāms no kristietības. Tad kādā dienā man vectēvs iedeva Dennisa Smita grāmatu krievu valodā „Крещение Святым Духом” (Kristība ar Svēto Garu). Tā bija kā skaidra atbilde no Dieva uz man tik būtiskiem jautājumiem. Šajā grāmatā nebija nekas, kas varētu atgādināt harizmātisko kustību praksi. Tajā tika atklāta atslēga

pēc tālākas vadības un iespējām vairāk darboties Viņa darbā, negaidītā veidā nāca piedāvājums vadīt LDS Komunikāciju nodaļu un strādāt draudzes darbā uz pilnu slodzi. Kaut arī pirms tam biju lūdzis Dievu par pārmaiņām, gribēju būt drošs, ka tā tiešām ir Dieva vadība nevis cilvēcīgi plāni. Tāpēc tajā dienā, kad manu kandidatūru vajadzēja apstiprināt LDS padomē, lūdzu Dievu, ja gadījumā esmu ko pārpratis un man labāk palikt tur, kur esmu, tad lai es netieku apstiprināts. Paļāvībā uz Dieva vadību jaunajā kalpošanā Latvijas draudžu savienībā esmu jau trīs gadus. Un jāatzīst, ka izaicinājumu šajā darbā netrūkst. Es jau sākumā nojautu, ka tas nebūs viegli, bet neapzinājos, kādā mērā.

Kāda loma, tavuprāt, mūsdienās ir tehnoloģijām – gan ikdienas dzīvē, gan darbā, gan kalpošanā?

Tehnoloģijas nu vairs nav kā tikai kāda dzīves aspekta uzlabojums, bet gan kā neatņemama sastāvdaļa. Cik tas ir labi vai slikti, būtu atsevišķs jautājums. Taču reālā situācija ir tāda, ka vietās un jomās, kur tās ir ieviestas, tās ignorēt vairs nav iespējams. Pretējā gadījumā tavš piedāvājums vienkārši vairs nav atbilstošs un cilvēkiem saistošs. Pie ērtībām un kvalitātes cilvēki pierod ļoti ātri.

Kalpošanā plašākai tehnoloģiju izmantošanai būtisks šķērslis var būt finanses, bet tehnoloģijām tur ir liela loma. Visapkārt pieejamā informācija tiek piedāvāta tik daudzos formātos un tik labi noformētā veidā, ka ar kaut ko

Tehnoloģijas noteikti neaizvieto draudzīgas attiecības. Ar informāciju mēs varam aizsniegt ļoti daudzus, bet pārliecināt un atgriezt nevaram nevienu.

uz patiesi tuvām, dziļām un jēgpilnām attiecībām ar Dievu.

Šādu pārdomu ierosināts, 2009. gadā izveidoju mazo grupu, lai kopīgi studētu Bībeli un vienotos lūgšanās pēc dziļākām un tuvākām attiecībām ar Kristu. Pēc šīs grupiņas iniciatīvas Rīgas 1. draudzē notika pirmās vairāku dienu lūgšanu sērijas, kā arī tika organizēts atmodas seminārs „Dzīve pārpilnībā”, ko vadīja vieslektors Rons Kluzē.

Regulārās kopīgās Bībeles studijas un lūgšanas grupiņā daudzo gadu garumā veicināja manu garīgo izaugsmi. To visu es minu, lai būtu redzams mans ilgais ceļš līdz lēmumam atsaukties kalpošanai draudzē.

Pēdējā darbavietā bija viss, ko varētu vēlēties – labs kolektīvs, labi apstākļi, izaugsmes iespējas, stabilitāte. Taču par to visu vairs nebija tāda gandarījuma kā iepriekš. Arvien vairāk sāka rasties vēlme dienas ražīgākās stundas drīzāk veltīt kalpošanai. Tobrīd arī aktīvi iesaistījos projektā www.paklausies.com, ierunājot tulkotās svētrunas. Ierunāt svētrunas pēc garas un nogurdinošas darbadienas ir visai liels izaicinājums, taču šajās svētrunās iekļautā vēsts mani pašu iedvesmoja meklēt arvien dziļāku izpratni par Bībelē atklātajām patiesībām un apzināties laika nopietnību, kādā dzīvojam.

Kad jau ilgāku laiku biju lūdzis Dievu

Draudzē esi pietiekami ilgi – kā mainījās/nemainījās cilvēki savā spējā uztvert Dieva aicinājumu?

Katrā laikā ir bijuši cilvēki, kas ir vairāk vēlējušies pakļauties Dieva vadībai, un tādi, kas mazāk. Un katrā laikā ir bijuši apstākļi, metodes un lietas, kuras Dieva un cilvēku ienaidnieks ir izmantojis, lai apslāpētu pat vēlmi uztvert Dieva aicinājumu.

Arī pats esmu piedzīvojis dažādus savas garīgās dzīves etapus, kuros ne vienmēr esmu rēķinājies ar Dieva gribu. Citiem vārdiem, ir periodi, kad uztvert Dieva aicinājumu ir ne vien neiespējami, bet nav pat tādas vēlēšanās. Atceros, ka bija laiks, kad lūgšanu grupas uztvēru kā kaut ko tik nesaistošu, ka nespēju pat iedomāties, kam būtu jānotiek, lai man būtu vēlme tur piedalīties.

Tas mainījās brīdī, kad ieraudzīju savu grēcīgumu tā, kā vēl nekad iepriekš, un apzinājos pilnīgo bezcerību tur kaut ko mainīt saviem spēkiem. Cik lielā mērā izjutu vajadzību pēc Glābēja, tik lielā mērā arī izjutu vajadzību pēc lūgšanām. Meklējot Dieva tuvumu un vadību personīgās Bībeles studijās un lūgšanās, Dieva balss kļuva skaidrāka un saprotamāka. Tas prasa nošķirtu laiku, kas pašreizējā dzīves ritmā kļūst arvien lielāks izaicinājums.

mazāk kvalitatīvu kļūst arvien grūtāk piesaistīt uzmanību. Protams, būtisks jau ir saturs tam, ko piedāvājam. Bet, ja šis labais saturs līdz cilvēkiem tā arī nenonāk, jo nav pieejams tehnoloģijām atbilstošā un cilvēkiem jau ierastā formātā, tad auditorija nebūs liela.

Piem., viens no Komunikāciju nodaļas projektiem, kurā ieguldījām īpaši daudz laika un pūles, ir jaunā LDS mājas lapa www.adventisti.lv, kuras apmeklētība ir pat labāka nekā varējām cerēt. Un pēc daudzajām atsauksmēm apstiprinājās, ka cilvēki ir vērtējuši ne tikai pieejamās informācijas saturu un apjomu, bet arī lapas vizuālo un funkcionālo aspektu. Un pateicība Dievam par paveikto, jo bez Viņa svētības un vadības tehnoloģiju iespējas pašas par sevi neko daudz neatrisinās. Tās ir tikai palīgrīki mūsu rokās, gluži kā laiva un zvejas tīkli Jēzus mācekļiem, kuri zvejoja visu nakti, bet bez panākumiem. Un viens vienīgs Jēzus padoms šos tīklus izmest laivas labajā pusē būtiski izmainīja rezultātu.

Turklāt tehnoloģijas noteikti neaizvieto draudzīgas attiecības un nekompensēs Gara augļa iztrūkumu mūsu dzīvē. Ar informāciju mēs varam aizsniegt ļoti daudzus, bet pārliecināt un atgriezt nevaram nevienu. To var tikai Svētais Gars, kas pārliecina par grēku un norāda uz Jēzu.

Guntis Bukalders
Baltijas Ūnijas
sekretārs

SEKOŠANA KRISTUM

Jes. 8:23-9:5; Mt. 4:1-10

Daudzi no mums ir dzīvojuši impērijā, kuru sauca par Padomju Savienību. Vairums no jums, iespējams, ka visi, vēlējāties savas zemes neatkarību no impērijas. Tie, kas jau tolaik bijāt ticīgi, iespējams, lūdzāt Dievu par to. Un man šķiet, ka šodien droši varam teikt, ka tāds impērijas sabrukums trīs dienu laikā nevienam pat sapņos nerādījās!

Impērija sabruka ļoti savādā veidā. Armija gaidīja pavēli sākt rīkoties, bet pavēles nebija. Bija neziņa, minstināšanās un tāda kā raudzīšanās no malas uz notiekošo.

Iespējams, kaut kas līdzīgs notika pirms 2700 gadiem Palestīnā. Asīrija bija pirmā pasaules impērija, kas uzsāka iedzīvotāju masveida deportācijas, tās bija līdzeklis impērijas varas nostiprināšanai. Dažādu tautu, kultūru un ticību ļaudis nespēs apvienoties pret impēriju — “skaldi un valdi”. Un, lūk, visvarenā Asīrija, kas savulaik deportēja Israēlas ziemeļdaļas iedzīvotājus un to vietā Samarijā izmitināja svešautiešus, pēkšņi sāka zaudēt politisko spēku un ietekmi, un daudzas pakļautās teritorijas sāka tiekties pēc neatkarības.

Pravietis Jesaja runā par nākotnē gaidāmo atbrīvošanu kā par jau notikušu faktu. Valsts atjaunošana iesākas ar to daļu, kura pirmā tika izpostīta.

23 Tiem, kas tagad apspiesti, vairs tumsības nebūs! Agrākos laikos viņš apkaunoja Zebulūna zemi un Naftālī zemi, bet nākamās viņš dos godu jūras ceļam, kas viņpus Jardānas,

— visam tautu lokam!

1 Tauta, kas staigāja tumsā, redzēs varenu gaismu, tumsības zemes mītniekiem atspīdēs gaismā!

Kas ir pieminētais “jūras ceļš”? Tas ir ceļš, kas stiepās gar Vidusjūras krastu un savienoja Sīriju ar Ēģipti. Jaunajā tulkojumā pieminētais “visu tautu loks” oriģinālā ir “tautu Galileja” (*ha-ggōyim gelil*), kā tas mums ir 1965. gada tulkojumā.

Vai nav pārsteidzoši tas, ka atjaunošana iesākas nevis no Dieva nama, no Jeruzālemes, bet no valsts tālākās ziemeļu nomales? Un ne tikai no nomales, bet no tādas nomales, kuru varētu uzskatīt par visnepiemērotāko Israēla atjaunošanai — no “tautu Galilejas”, kas izsenis bija ebreju, kānaāniešu, aramiešu, hebiešu un mezopotāmiešu apdzīvota teritorija. No vietas, kur ir visdažādāko tautu, kultūru, ticību un parašu sajaukums. Pārsteidzoši ir arī tas, ka Dieva apsolutā glābšana nāk brīdī, kad tautas rīcībā nevar saskatīt nekādu redzamu nožēlu par savu rīcību. Brīdī, kad Asīrijas politiskā ietekme mazinās, Israēla ziemeļdaļas valdnieki vēlas pakļaut sev Jūdas iedzī-

votājus! Visapkārt valda intrigas un politiskās spēles. Un tomēr Dievs apsola glābšanu ļaudīm, kas, paši atrazdamies apspiestībā, pie pirmās izdevības cenšas pakļaut sev citus.

Tikpat neparasts ir arī veids, kā Dievs iesāk valsts atbrīvošanu un atjaunošanu. Tas nenotiek ne ar armiju, ne ar diplomātiju, bet ar bērna piedzimšanu valdnieka namā:

5 Jo bērns mums ir dzimis, mums ir dots dēls, vara uz viņa pleciem, un viņu sauks vārdā — Brīnišķais padomdevējs, Varonis Dievs, Mūžīgais tēvs, Miera princis.

Jesajam raksturīgajā manierē šim valdnieka bērnam ir vairāki vārdi, konkrēti šim — četri vārdi. Parasti Bībelē vārdi raksturo to īpašnieku, bet šai gadījumā tie nenorāda uz konkrēto bērnu, bet uz Dievu — tie ir kā Dieva pasūtīts rek-lāmas plakāts, kuru šim bērnam jānēsā.

Pārcelsimies laikā no Jesajas dienām uz Jaunās Derības sākumu. Dzīve rit uz priekšu. Jēzus bērns ir piedzimis, uzauzdzis, ir kristīts Jardānas upē un tagad

Mateja evaņģēlija 4. nodaļā lasām par viņa publiskās kalpošanas sākumu. Lasot šīs Mateja evaņģēlija rindas, šķiet, vēsture it kā atkārtojas, tikai tagad Asīrijas vietā Palestīnu pārvalda Roma. Mēs piedzīvojam tādu kā *Déjà vu*. Mēs atgriežamies Israēla nomalē — Zebulūna un Naftālī zemēs, pie jūras ceļa viņpus Jardānas, citu tautu Galilejā. Saskaņā ar Mateja evaņģēliju, tieši šeit iesākas Jēzus publiskā kalpošana. Kā Matejs raksta, “ka piepildītos, ko Kungs caur pravieti Jesaju ir sacījis:

*16 tauta, kas sēdēja tumsā, ieraudzījusi lielu gaismu, un tiem, kas sēdēja nāves ēnas zemē, gaisma uz-
aususi.*

No konteksta ir pilnīgi skaidrs, ka Mateja skatījumā gaisma ir Jēzus un Viņa sabiedriskā kalpošana.¹

Interesanti, ka Matejs citē Jesajas 9. nodaļas ievadu par Zebulūna zemi un

monstratīvu apstāšanos pirms vārdiem par piedošanu mācītājs ir uzsvēris problēmu — nespēju piedot. Tāpat tas ir šajā gadījumā — tieši apstājoties pirms 5. panta, Matejs saviem klausītājiem vai lasītājiem it kā saka: tagad laiks pašiem nonākt pie secinājuma. Padomājiet, kas tad ir šī gaisma? Šī gaisma nāk no Jēzus. Viņš ienāca pasaulē kā bērns, uzauga, viņā mēs redzam Dieva atspulgu — “Brīnišķais padomdevējs, Varonis Dievs, Mūžīgais tēvs, Miera princis.” Jēzus misija pilnībā saskan ar Jesajas pieminētajiem četriem bērna vārdiem. Jēzus nenāk kā karavadonis vai kā politiķis, kas atbrīvos savu tautu no Romas virskundzības. Viņš ienāk šai pasaulē kā neaizsargāts bērns, kuru vecākiem jāglābj, bēgot uz Ēģipti. Glābšanas paradokss. Pirms tauta var kļūt brīva politiskajā ziņā, tai jāklūst brīvai no grēka verdzības, tai jāsāk domāt citādi, jāsāk

rakstītā, šiem četriem aicinātajiem bija savs arods, business. Vēsturiskie materiāli liecina, ka zvejošana tolaik bija grūts un bīstams arods, tomēr zvejnieki bija labāk iztikuši par zemniekiem. Zvejniecību laikapstākļi ietekmēja mazāk nekā zemniekus, un tā sniedza stabilitāti dzīvē un iztiku. Senās Romas filozofs, valstsvīrs un literāts Marks Tullijs Cicerons, kurš dzīvoja 1. gs. p.m.ē. (106.–43. g.), raksta, ka jūdi zvejniecību uzskatīja par nekulturālu nodarbi un zvejnieka arodu par vienu no “visapkaunojošākajām profesijām”.²

Iespējams tāpēc, ka zvejniekiem, šķirojot lomu, nācās pieskarties tādām zīvīm, kas saskaņā ar Mozus bauslību bija “nešķīstas”. Tolaik Galilejas jūrā zvejoja sardīnes, karpas un tilapijas, bet reizēm tīklos iemaldījās arī sami un zuši — “nešķīstas” zivis, kuras jūdi nelietoja pārtikā. Zvejnieki “izcēlās” ar skaļu un

Viņš ienāk šai pasaulē kā neaizsargāts bērns. Glābšanas paradokss. Pirms tauta var kļūt brīva politiskajā ziņā, tai jāklūst brīvai no grēka verdzības, tai jāsāk domāt citādi, jāsāk rīkoties citādi.

Naftālī zemi, par citu tautu Galileju, par gaismu, kas atspīdējusi tumsā, bet apstājas īsi pirms panta, kas mums visiem šķiet vissvarīgākais — pirms 5. panta:

“Jo bērns mums ir dzimis, mums ir dots dēls, vara uz viņa pleciem, un viņu sauks vārdā — Brīnišķais padomdevējs, Varonis Dievs, Mūžīgais tēvs, Miera princis.”

Ja ir kāda rakstvieta, kuru mēs visi zinām no galvas, un mums šķiet, ka tur ir kāds pants, kas ir vissvarīgākais, bet runātājs apstājas tieši pirms šī panta — ko tas nozīmē? Ar ko mēs to varētu salīdzināt? Piemēram, mēs visi zinām Kristus sniegto parauglūgšanu, kuru tautā saucam par Tēvreizi. Iedomājaties mācītāju lūdzam aptuveni šādi:

“Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top tavs vārds. Lai nāk tava Valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienīško maizi dod mums šodien. Amen.” (Mt 6:9-11)

Dzirdot šādu aprautu lūgšanas noslēgumu — ko jūs domātu? Diezin vai to, ka mācītājs ir aizmirsis tālāko. Visdrīzāk vienu no diviem — vai nu tālākais nav nozīmīgs, vai tieši otrādi — tas ir nozīmīgs un ir patiesa problēma! Ar de-

rīkoties citādi. Pretējā gadījumā viņi atkārtos senā Israēla kļūdu — knapi atbrīvojušies no Asīrijas pakļautības, viņi paši meklēs kādu, ko pakļaut — un vēl sauks to par Dieva svētību...

17 No šā laika Jēzus sludināja: “Atgriezieties no grēkiem; Debesu valstība ir klāt.”

Latviskais tulkojums ir mazliet maldinošs. “Atgriezieties no grēkiem” grieķu valodā ir tikai viens vārds — μετανοείτε (*metanoete*) — kas nozīmē: maini savu domāšanu, maini dzīves virzienu. Citiem vārdiem sakot, beidz paļauties uz savu spriedumu, saviem spēkiem un idejām un pieņem Dieva skatījumu, Viņa risinājumu.

Un, lūk, tūlīt tālāk mēs lasām, ka Jēzus aicina sev sekotājus:

18 Staigādams gar Galilejas jūru, Jēzus ieraudzīja divus brāļus ... 19 Viņš tiem sacīja: “Nāciet, sekojiet man, es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem.” 20 Tūlīt pametuši savus tīklus, tie viņam sekoja.

21 No turienes tālāk iedams, viņš ieraudzīja citus divus brāļus — Jēkabu, Zebedeja dēlu, un viņa brāli Jāni ... 22 Tūlīt, pametuši laivu un savu tēvu, tie sekoja viņam.

Lai kļūtu par Jēzus sekotāju, ir jāatstāj komforta zona. Kā redzam no Mateja

dažreiz arī vulgāru valodu, un daži bija pieraduši domstarpības kārtot ar dūrēm. Iespējams, ka tieši šī iemesla dēļ Jēzus Jēkabam un Jānim bija devis iesauku “pērķona dēli” (Mk. 3:17). Tomēr pat tas Jēzum nebija šķērslis, lai aicinātu viņus par saviem mācekļiem.

Kā mēs uztveram Mateja evaņģēlijā aprakstīto mācekļu aicināšanu? Vai kaut ko līdzīgu svešiniekam, kas pienāk pie strādniekiem un aicina sekot? Un strādnieki uzreiz pamet visu un seko viņam. Ja šodien pie jums darbā ierastos kāds svešinieks un teiktu jums: “Nāciet, sekojiet man,” — vai jūs atstātu savu darbu un sekotu? Laikam jābūt prātu zaudējušam, lai to darītu!

Kas lika Jēzus sastaptajiem jaunekļiem pamest visu un sekot Jēzum? Esat kādreiz par to domājuši? Šeit noderēs kāda vēsturiska izzīņa, kas nav Bībelē, bet ko atrodam citos vēsturiskos avotos.

Sekošana rabīnam

Jēzus laikā vietējās sinagogas rabīns mācīja zēniem Toru — piecas Mozus grāmatas, kas bija viņu izglītības pamats. Rabīns tolaik bija viscienījamākais un godājamākais cilvēks visā sabiedrībā. Vecumā no 6 līdz 10 gadiem

¹ John Goldingay, *Isaiah for Everyone, Old Testament for Everyone*, Vol. 14; Accordance electronic ed. (Louisville: Westminster John Knox Press, 2015), 43.

² John D. Wineland, *FISHING*, Eerdmans Dictionary of the Bible, 463.

zēni mācījās Toru no galvas. Visas piecas Mozus grāmatas no galvas!

Kad zēni bija 10 gadus veci, rabīns pārbaudīja viņu zināšanas, un vislabākie studenti varēja turpināt mācības, bet pārējie atgriezās savā ģimenē un apguva vai nu savas ģimenes arodu, vai kā pārvaldīt mājsaimniecību. Tie, kurus rabīns paturēja, turpināja mācīties no galvas pārējos ebreju Rakstus, ko mēs tagad saucam par Veco Derību.

Aptuveni 15 gadu vecumā jauniešiem bija jāiztur ļoti stingra pārbaude ebreju Rakstu zināšanā. Tos, kurus rabīns atzina par vislabākajiem no labākajiem, tie varēja pieteikties pie rabīna, lai kļūtu par viņa mācekļiem. Rabīns izvēlējās labākos no labākajiem, tos, kuri pēc viņa domām varēja kļūt līdzīgi viņam. Šie daži izredzētie pameta ģimeni, draugus un dzimto ciemu, lai sekotu rabīnam, lai mācītos no viņa — gan viņa Rakstu skaidrojumu, gan rīcību. Mācekļi cieši sekoja rabīnam pa pēdām, lai nepalaistu garām nevienu vārdu, ko

domāšanas atstāja laivas un tīklus! Viņi sekos rabīnam, kurš par spīti visam uzskata, ka viņi spēs līdzināties Viņam! Viņi kļūs par cilvēku zvejniekiem, tāpat kā viņu meistars!³

23 Jēzus pārstaigāja visu Galileju, mācīdams viņu sinagogās un sludinādam Valstības evaņģēliju, un dziedinādam visus slimos un vārgos.

Mēs redzam, ka šis rabīns ir citādāks. Viņš neizvēlas vislabākos no labākajiem. Viņš izvēlas tos, kas izkrituši eksāmenos, tos, kurus sabiedrība ir novērtējusi kā nederīgus. Viņš ir atvērts visiem — jauniem un veciem, bagātiem un trūcīgiem, veiksminiekiem un neveiksminiekiem, gudriem un ne tik gudriem. Pāri par visu, Jēzus ir ieinteresēts īpaši palīdzēt tiem, kas ir nonākuši bezpalīdzīgā situācijā. Viņš aizstāv tos, kas paši nespēj sevi aizstāvēt. Viņš rūpējas par tiem, kas nespēj par sevi parūpēties un par kuriem arī sabiedrība nevēlas rūpēties. Jēzus sabiedrība ir

akmens plāksne no Jeruzālemes tempļa sienas, kas šķīra pagānu pagalmu no jūdu pagalma, kurā bija iekalts brīdinājums, ka visi pagāni, kas uzdrošināsies ieiet svētajā daļā, uzreiz tiks nogalināti. Šis akmens eksponāts aino izredzētību un neiecietību, kas caurstrāvoja seno pasauli. Iespējams, ka arī Jēzus, kad viņš apmeklēja templi, ar smagu sirdi lasīja šajā akmenī kalto uzrakstu. Viņš ieradās pasaulē, lai noārdītu šo šķēršli un visu to, ko tā simbolizēja: ekskluzivitāti, necilvēcību un reliģisko fanātismu, un lepnību. Šis akmens gan viņam, gan visiem ļaudīm, kurus viņš nāca atbrīvot, bija sava veida “klupšanas akmens un piedauzības klints” (1. Pētera 2:8).

Un tomēr kopš tās dienas līdz šodienai kristīgā draudze ne uz mirkli nav rimusies atjaunot šo akmeni, cenšoties Jēzus vārdā tajā ierakstīt savu fanātismu un ignorējot Viņa Garu, saglabāt jūdaisma sliktākās kaisles.⁴

Jautājums, protams, nav par kaut kādu

Mēs redzam, ka šis rabīns ir citādāks. Viņš neizvēlas vislabākos no labākajiem. Viņš izvēlas tos, kas izkrituši eksāmenos, tos, kurus sabiedrība ir novērtējusi kā nederīgus.

viņš teica, lai redzētu visu, ko viņš dara. Tā radās “svētību” teiciens: “Lai tevi pārklāj tava rabīna putekļi.” Kļūt par rabīna mācekli nozīmēja pieņemt pilnīgi jaunu dzīvi, un tas bija gods, ko baudīja tikai reti izredzētie.

Kad Jēzus nāca gar Galilejas jūras krastu un aicināja Pēteri, Andreju, Jēkabu un Jāni, jaunekļus vecumā no 15 līdz 22 g., kuri mācījās strādāt savas ģimenes zvejas uzņēmumā, un aicināja tos: “Nāciet, sekojiet man!” tad gan viņi, gan viņu tēvs Zebedejs to uztvēra kā milzīgu pagodinājumu. Šie jaunekļi nebija labākie no labākajiem, viņi jau bija “izbrāķēti”, atgriezušies ģimenes uzņēmumā, un tomēr šis rabīns, Jēzus, aicināja tos: “Nāciet, sekojiet man!” Tas nozīmēja, ka Jēzus ir pārliecināts, ka šie zvejnieki var kļūt līdzīgi viņam! Ja jūs būtu sākuši mācīties medicīnas institūtā, izkrituši mācībās, atgriezušies mājās un sākuši strādāt kādu arodu, ko sabiedrība uzskata par vienu no “visapkaunojošākajām profesijām”, un piejums pienāktu, piemēram, Pauls Stradiņš un teiktu: “Seko man, un tu būsi izcils ārsts,” tad būtu jābūt muļķim, lai vēl vilcinātos! Lūk, tāpēc mācekļi bez

visraibākais ļaužu bars. Tur ir muitnieki — blēži, laulības pārkāpēja — dzīves baudītāja, lepras slimie — no sabiedrības izraidītie, zeloti — revolucionāri un slepkavas, farizeji — stingri likumu un tradīciju ievērotāji, zemnieki un zvejnieki — vienkāršie strādnieki.

Mēs šodien sakām, ka Jēzus ir ar mums. Viņš to apsolīja. Bet kad lasām Bībelē, kādās kompānijās bija Jēzus, nevilšus rodas jautājums — vai tiešām Jēzus ir šeit? Varbūt. Ļoti iespējams. Viņš to apsolīja. Bet kur ir tā kompānija, kas ikdienā bija ar Jēzu? Vai mēs neesam pārāk tālu no tiem ļaudīm, kas Jēzum īpaši tuvi? Viela pārdomām.

Šķēršisiena

Konstantinopoles muzejā starp daudziem muzeja dārgumiem ir kāds kvadrātveida akmens bloks, aptuveni metru garšu un plats. Gadu gaitā nomelnējušajam akmenim viegli var paiet garām kā kaut kam nenozīmīgam. Tomēr uzmanīgi to aplūkojot, var ievērot tajā iekaltu uzrakstu, kas norāda uz tā izcelsmi. Šī ir

vispārēju kristīgo draudzi, bet konkrēti par mani un tevi. Kādi mēs esam? Vai izvēloties sekot Jēzum, nonākot viņa bērnu saimē, mēs nesākam celt šķēršisienas starp sevi un tiem, kurus Jēzus vēlas aizsniegt?

Kad Asīrija zaudēja politisko ietekmi, ļaudis impērijas provincēs tiecās pēc neatkarības un tajā pašā laikā centās izveidot savu impēriju pēc Asīrijas parauga. Ļaudis, kurus jūdi sauca par suņiem, kurus Kristus atbrīvoja un padarīja par savas draudzes locekļiem, drīzi vien atrada iespēju, kā citus nosaukt par suņiem.⁵

“Mēs un viņi” — mēs nespējam un nespējam atbrīvoties no šīm kategorijām — pat draudzē. Un tomēr Jēzus iet it kā garām un saka: “Nāciet, sekojiet man, es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem.” Viņš tomēr tic, ka reiz mēs kļūsim līdzīgi viņam. Viņš tic tev un man. Vai mēs atsauksimies Jēzus aicinājumam?

⁴ 252 *Sectarian Pride*, Practical Bible Illustrations From Yesterday and Today, ed. Richard A. Jr. Steele and Evelyn Stoner; Accordance electronic ed. (Chattanooga: AMG Publishers, 1996), paragraph 857.

⁵ Didahe 9:5 “Bet neviens lai neēd un nedzer no jūsu pateicības mielasta, izņemot tos, kas kristīti Kunga vārdā. Jo Kungs par to ir sacījis: Jums nebūs svētumu mest suņiem priekšā!”

³ Rev. Diana Hartman, *Yoked*, 2013.10.20, atsaucoties uz kādu Rob Bell video.

DIEVA IZGLĀBTS

Grūtniecību pavadīja daudz sarežģītumu. Jau agri (12. nedēļā) sākās nopietnas problēmas. Pirmā sonogrāfija atklāja, ka visdrīzāk būs spontānais aborts, jo placentas atslāpošanās bija ļoti liela. Cerības bērniņu izglābt bija minimālas. Bet mēs turpinājām lūgt un ticēt. Man nozīmēja daudz dažādu medikamentu un stingru gultas režīmu tuvākā mēneša laikā. Iespēju robežās gulēt vajadzēja tikai uz vienu sānu, piecelties nedrīkstēja. Tas bija grūti gan morāli, gan fiziski: pastāvīgi pārdzīvojumi par mazuli, sāpes un toksikoze.

Kad bija jau 17. nedēļa, kļuva sliktāk. Sākās stipra asiņošana. Mani ievietoja slimnīcā, kur teica, ka grūtniecību, visticamāk, nāksies pārtraukt, jo ir zaudēts arī auglūdēns, bet bērniņš bez ūdens attīstīties nevar. Bet tik agri priekšlaicīgi dzimušu bērniņu izglābt nav iespējams. Tomēr, lai gan bija ļoti slikti, Dievs joprojām dāvāja iespēju. Ārsti nolēma 3 dienas nogaidīt, pēc tam veikt atkārtotu sonogrāfiju, lai pārbaudītu auglūdeņu līmeni, un, ja līmenis būs pārāk zems, tad jau pārtraukt grūtniecību. Man par bērniņu bija ļoti bail. Es lūdzu, arī par mieru sirdī, lai Viņš visu vada šajā sarežģītajā situācijā. Sapratu, ka nekādi to

ietekmēt nespēju, to var tikai Dievs. Šīs trīs dienas man likās kā mūžība.

Kad pienāca laiks veikt atkārtotu sonogrāfiju, devos uz kabinetu. Viss, ko tajā brīdī spēju darīt, bija lūgt. Lūdzu Dievam mieru, lai notiek Viņa prāts, lai Viņš dara visu tā, kā uzskata par vislabāko. Ieejot kabinetā, sajutu, ka nemiers bija kaut kur izgaisis. Ļoti mierīga atgūlos uz kušetes un gaidīju, ko man teiks. Bija ieradušies 3 ārsti. Viņi vispirms izmērīja augli, pārsprieda ciparus, tad ilgi sarunājās, runāja man nezināmos terminos. Es gulēju, lūkojos uz mazo bērniņu savā vēderā un domāju par to, cik viņš ir maziņš un neaizsargāts, ka neviens ārsts nevar ietekmēt viņa nākotnes izredzes, tikai Dievs. Pielūdzu vēl vienu reizi un mierīgi gaidīju, kad kāds no ārstiem pievērsīsies man un kaut ko pateiks. Pirmā frāze, kuru man sacīja, bija šāda: „Brīnums, bet es neko sliktu neredzu.”

Mani tobrīd pārņēma tāds prieks un apziņa par Dieva palīdzību, ka es nezināju, ko teikt. Izgājusi no kabineta, apsēdos gaitenī uz krēsla. Asaras nespēju apturēt. Es izsacīju pateicības lūgšanu Dievam, un man palika vieglāk.

Katru rītu, dienu un vakaru es lūdzu Dievam apžēloties, palīdzēt un dot spēku cīnīties tālāk. Pēc 5 dienām mani no

slimnīcas izrakstīja, gan bez jebkādam garantijām. Mājās vēl pusotru mēnesi gulēju gultā. Turpinājās daudzkārtīgas vizītes pie ārstiem, sonogrāfijas, analīzes katru nedēļu...

25. nedēļā asiņošana, kas man turpinājās 2 mēnešu garumā, izbeidzās. 28. nedēļā ārsts paziņoja, ka esmu pilnībā izvesēļojusies. Un tā ar Dieva palīdzību pagāja kopumā 38 nedēļas un 2 dienas, līdz mūsu dēliņš, mūsu kārtējā dāvana no augšienes, nolēma ieraudzīt dienasgaismu. Mēs vienprātīgi nolēmām viņu nosaukt par Elīzu, kas nozīmē „Dieva izglābts”. Slava Visaugstākajam!

Alīna Samčuka

DIEVA ROKA NAV KĻUVUSI ĪSĀKA!

"Ja kāds starp jums ir cietējs, lai viņš lūdz Dievu; ja kādam ir priecīgs prāts, lai viņš dzied slavas dziesmas." (Jēk.5:13)

Mirdza Tupiņa ir Rīgas 7. draudzes locekle, kas piedzīvoja visuspecīgā Dieva sevišķu pieskārienu savā dzīvē veselības jomā. Oktobrī veiktās pārbaudes atklāja pirmās nopietnās veselības problēmas pazīmes viņas plaušās. Tad sekoja vairāki pelēki bezsaules mēneši, kas arī neveicināja atveseļošanos. Šajā laikā netika lietotas nekādas antibiotikas vai citas zāles. Janvārī, atrodoties Sauriešu slimnīcā, pulmonologi, lūkojoties uz Mirdzas plaušu kompjūteruzņēmumu, ar zīmuli rokā stāstīja, ka viņas plaušās redzami

2 palieli patoloģiski veidojumi, audu sabiezējumi, aizēnojums labās plaušas segmentā, izmaiņas limfmezglos, iespējams - pat ļaundabīgs audzējs... Ne pārāk iepriecinošas ziņas, vai ne?

Visu šo laiku Mirdza ar savu bēdu stāstu nebija viena. Gan piederīgie, gan draugi, gan visa draudze lūdza par šo smago situāciju. Kā zinām, Dievs uzklauša savu bērnu lūgšanas. Ne vienmēr Viņš atbild uzreiz un tieši tā, kā mēs to gribētu, bet Dievs bez atbildes neatstāj. Tā tas notika arī šoreiz.

Tieši nedēļu pēc satraukuma pilno ziņu pavēstīšanas pulmonologe atkal savā kabinetā iesauca Mirdziņu, iepazīstināja ar jaunākiem plaušu izmeklējumu rezultātiem un klusi teikusi: "Viss ir labi. Pat ļoti labi! Tas ir brīnums! Neticami! Plaušās izzuduši abi nevēlamie perēkļi, patoloģiskie veidojumi, izzudis aizēno-

jums labās plaušas segmentā, nav vairs izmaiņas arī limfmezglos!"

Cik tuva ir Dieva roka? Patiesībā - pavisam tuvu. Tikai kā to iespējams saņemt? Vai ne caur lūgšanām? Kā saka pati Mirdza, ne tikai viņa piedzīvojusi šo Dieva brīnumu, bet gan visa draudze! Cik vērtīga ir draudzes lūgšana! Tas ir kā apstiprinājums no Dieva, ka Viņš ir tepat līdzās un mūs atbalsta!

Kāda ir mūsu misija? Dievam ir svarīgs katrs cilvēks. Ja kāds mums blakus ir skumīgs un mēs cenšamies viņam kā palīdzēt, mēs šim cilvēkam jau esam kā misionāri. Vai tā nav mūsu misija? Ar savu smaidu, laipnu acu skatienu, aizlūgšanām mēs varam otram palīdzēt. Ticēsim Dieva spēkam un būsim iejūtīgi misionāri viens otram, vispirms jau tepat – Latvijā!

Baiba Tomsone un Ginta Stūre

LIECĪBU MIELASTS

2016. gada 31. decembrī Ogres draudzītē notika sadraudzības mielasts. Ne pēc pasaules, bet pēc Dieva laika mēs Jauno 2017. gadu sagaidījām, svētīti ar liecībām par Dieva mīlestības un varenības izpausmēm mūsu dzīvē. Līdzdalību dažas no spilgtākajām liecībām, kaut gan ikvienam, ik dienas staigājot ar Jēzu, tā jau pati par sevi ir liecība - kā mūs pārveido, dara garīgi skaistākus un līdzīgākus tam veidolam, kādu mums paredzējis Dievs.

Ievīna izstāstīja divas it kā sīkas epizodes, kas lika mums atcerēties, ka dzīve pamatā sastāv no sīkām lietām, sīka prieka, un tā mēs mācāmies un gatavojamies priekam par lielām lietām mūžībā. Abas Ievīnas liecības ir par to, cik maz vajag, lai devējs un saņēmēji ilgāku laiku justos laimīgi. Ievīnai, stāvēt rindā pie kases ar draudzei domāto smago, ļoti lielo kliņģeri, kāds viņu pažēloja un palaida bez rindas. Sirsnība un smaids no abām pusēm. Un vēl kādu citu reizi, braucot ar mašīnu, kāds cilvēks bija atsaucīgs un palaida garām. Šoreiz samirkšķinājās mašīnu vadītāji, un abiem prieks... Mazināš priecināš? Bet varbūt liels. Kā uz to skatās. Ja skatās ar Jēzus acīm, tad tā ir līdzjūtība un smalkjūtība.

Tā Viņš veido mūsu raksturus mīlestībā; klusi, nemanāmi.

Nākošā bija spilgta liecība no Maijas piedzīvojumiem kādas nelaimīgas sievietes mājās. Kad sievietes vīrs ir piedzēries, tad tās ir reālas briesmas visiem. Viņš kļūst bīstams. Vienā tādā reizē sieviete zvana Maijai un brēc pēc palīdzības... Maija pielūdz Dievu un dodas palīgā, bet piedzērušais, ieraudzījis Maiju, ļoti agresīvi gatavojas viņai uzbrukt, bet, pieejot Maijai tuvāk, it kā sastingst. Viņai priekšā stikla siena. Tā ar Dieva palīdzību Maija izkļuva sveikā un atvairīja uzbrukumu sievietei.

Kaut kas līdzīgs notika ar Inu, tikai ci-

tādāk. Kādu vakaru Ina bija viena pati mājās, bet sajuta kaut kādu nemieru. Viņa devās lejā pie mašīnas paskatīties, vai nav kas atgadījies. Ar viņas mašīnu viss bija kārtībā, bet kaimiņa mašīnā rostījās divi sveši vīrieši. Dievs Inai deva gudrību un drosmi nebaidīties. Pajautāja, ko viņi te dara svešā mašīnā? Viens no vīriešiem aizbēga, bet ar otru izveidojās interesanta saruna. Ina viņam sacīja, ka Dievs nav atļāvis svešu mašīnu aizdzīt. Izrādījās, ka vīrietis bijis cietumā un tur dzirdējis par Dievu. Tā kā Ina nenobijās, zaglim nācās iet projām. Viņš vēl apjautājies, vai Ina nezvanīs policijai. Viņa atbildējusi, ka nezvanīs, un stingri piekodinājusi, lai šie cilvēki pagalmā vairs nerādās.

Jurim bija piedzīvojums ceļojumā uz Grieķiju. Ceļā sabojājās mašīna un nebija, kas palīdz remontēt. Tika lūgts Dievs, un pēc kāda laika atradās izpalīdzīgs cilvēks.

Aijai, esot vannas istabā, šaurajā koridorā apgāzās velosipēds un nosprostoja durvis. Nekādas pūles vai trokšņa celšana rezultātus nedeja. Aijai bija jābūt darbā. Pēc lūgšanas gadījās tā. Viņas kaimiņiene bija nodomājusi iziet no mājas, bet nebija spējusi. Viņa sadzirdējusi Aijas palīgā saucienus un palīdzējusi.

Kristīne ar Mārtiņu liecināja par to, ka viņu mašīnai bija beidzies apdrošināšanas termiņš. Abi prātojuši, par kādu

summu lielāku vai mazāku apdrošināt, bet aizmirsuši, ka tas jādara tik drīz. Reizes trīs doma par apdrošināšanu ienākusi prātā, bet kaut kā atkal piemirsusies. Ceļu policija viņus apstādināja Ziemassvētku dienā, un nekādas atlaides: sods 85 eiro. Kur te Dieva žēlastība? Bet Viņš brīdina, ja paklausām, tad ir cits rezultāts.

Baibas liecība arī bija iespaidīga. Viņa bijusi viena mājās ar meitiņu. Vīrs aizgājis uz darbu. Aizverot durvis, izveidojies caurvējš, un atvērušās balkona durvis. Laiks bijis drēgns un auksts. Mazā Emīlija gulējusi, bet no balkona nācis aukstums. Pēkšņi Baiba dzirdējusi reālu balsi: „Aizej apsedz meitiņu un aizver durvis uz balkonu!” Pēc pirmās reizes pabrīnījusies, bet, kad otro reizi dzirdējusi, sākusi dusmoties: „Kāpēc tu pats nevari to izdarīt?” domādama, ka runātājs ir vīrs. Pēc trešās reizes sapratusi, ka tā nav vīra balss. Arī šajā gadījumā viss beidzies labi.

Ar liecībām ir tāpat kā ar Jēzus darbiem mūsu labā. Mēs šodien zinām tikai ierobežotu skaitu, bet mūžībā būsīm pārsteigti gan par to, ko Jēzus darījis, gan par Dieva eņģeļu apsardzību un rūpēm par mums. Liecību būtu milzums, ja visas pierakstītu.

Kāds mierinājums mums no Jēzus vārdiem: „Un redzi, Es esmu pie jums ikdienas līdz pasaules galam!” /Mt.28:20/

Astrīda Elstiņa, Ogres draudze

5 PRAKTISKI SOĻI, KAS PALĪDZĒS TEV TUVOTIES DIEVAM

„Tuvojieties Dievam, tad Viņš tuvosies jums,” mēs lasām Jēkaba vēstules 4:8. Šis ir spēcīgs apsolījums, ko šodien, draugs, Dievs apsola tev! Bet reizēm ikdienā rodas jautājums: „Bet es jau cenšos! Bet vienalga nejūtu Jēzu sev blakus... Ko man darīt? Lūgt, lasīt – ko tieši?” Varbūt kāds no šiem soļiem tev noderēs tavu attiecību uzlabošanai ar mīlošo Debesu Tēvu, tāpat kā tas ir palīdzējis man.

Nomaini

„Cigarete pret augli” – akcija, kurā devās jaunieši un piedāvāja smēķētājiem samainīt cigareti no saviem krājumiem pret augli, ko jaunieši dotu pretī. „Iemetīsiet cigareti miskastes maisā, pretī saņemsiet sulīgu apelsīnu!” Varbūt arī Tavā dzīvē ir kādas lietas, kuras tev ir jānomaina pret Dieva „lietām” – pret kaut ko daudz sulīgāku. Piemēram, mūzika, ko klausies, kas nereti (ja būsim godīgi) domas aizved prom. Projām no Dieva. Varbūt kārtējās mīļākā seriāla sērijas vietā jānoskatās kāds video, kas iedvesmotu tuvoties Dievam (www.tukumaadventisti.com, www.paklausies.com). Varbūt tās ir minūtes, kas kopā veido stundas, kuras pavadi facebook, twitter – nomaini tās pret laiku, lasot kādu interesantu grāmatu, kas domas vādīs pie Jēzus. „Bet domā uz To Kungu visos savos ceļos, tad Viņš darīs līdzienas tavas tekas.” (Sal.pam. 3:6) Tiklīdz kā es izdzēsu atskaņošanas sarakstu ar pasaulīgo mūziku no sava telefona, sāku sajūst Dievu tuvāk un attiecības sāka uzlaboties.

Stāsti

Kaut kas liels tikko notika skolā; kāda situācija, kurā tevi ļoti sakaitināja kāda cilvēka rīcība; brīdis, kurā sajuties ļoti vientuļš – stāsti. Nē, nē, tev nav vajadzīgs telefons, nezvani vēl draugam vai draudzenei. Pacel acis uz Debesīm un saki Viņam, kā tu jūties. Saki Jēzum, kas tevi sakaitināja, kas tev lika sajūties ļoti, ļoti atstumtam vai tieši otrādi, kas tevi iepriecināja, lika smaidīt. Sākumā tas var šķist nedaudz dīvaini – pēkšņi sākt tik daudz ko teikt lūgšanā vai nestāstīt visus piedzīvojumus vispirms savam tuvākajam draugam,

bet runāt domās ar Kungu. Bet ar laiku tu redzēsi – tu sajūtīsi Dievu sev blakus! Vēl nesen arī manā dzīvē bija situācija, kad gāju pa ielu pēc tam, kad skolotāja bija izteikusi vārdus: „Pārtrauc glābt visu pasauli, noliec visu malā, aizmirsti to un vienkārši sāc pievērsties savam zinātniskajam darbam.” Jutos patiešām sāpināta, it kā sirdī būtu kaut kas iedurts. Izvēle – zvanīt draudzenei, palikt nospiestai, pašēlot sevi vai izstāstīt Debesu Tēvam, gūt MIERU, PRIEKU un IEPRIECINĀJUMU. Un, tici man, nepagāja ne 20 minūtes pēc brīža, kad pastāstīju Jēzum visu – arī savas dusmas un negatīvās emocijas – , kad aizvainojums bija kā ar roku noņemts. Slava Jēzum!

Sadzirdi

Draugs, pie kura aizeju, - apsēžos viņam pretī un, kad sāku runāt, tad beidzu pēc 50 minūtēm. Un tad, kad viņš ievēl elpu, lai kaut ko man pateiktu, es saku: „Nu labi, paldies tev liels, bija ļoti jauki, tad jau līdz nākamajai reizei! Atā!” Īpaši efektīva šī draudzība gan nebūtu, tu taču man piekritīsi? No rīta, pirms visa skrējiena atver Bībeli, izlasi sākumā kaut 5 – 10 pantus, atrodi vienu domu, kas tevi šorīt īpaši uzrunāja, uzraksti to uz kādas lapiņas un ieliec vietā, kurā tā tev šodien atgādinās par Dieva brīnišķajiem apsolījumiem. ĻAUJ Dievam ar tevi runāt katru rītu. Vai pie virtuves galda, ēdot brokastis, vai autobusā, uz skolu, darbu braucot, vienalga kur, bet sadzirdi Viņa balsi.

Ieraugi

Lūdž, lai tu šodien ieraugi konkrētus Dieva darbus savā dzī-

vē – atbildētu lūgšanu, īpašu palīdzību kādā grūtākā uzdevumā, veidu, kā Jēzus tevi šodien apskauj un iepriecina. Tici, nepārstāj dienas laikā ticēt, lūgt un teikt: „Debesu Tēvs, Tu to esi apsolījis! Atver man acis, lai es ieraugu Tevi.” Jēzus atvērs tavas acis, un dienas beigās tu brīnīsies par darbiem, ko Dievs šodien būs tavā dzīvē izdarījis. Arī tev būs piedziņojumi, kuri iedrošinās un stiprinās ne vien tavu, bet arī citu cilvēku ticību!

Viņš nevis es

Neviena no šīm lietām nav mans darbs. Tas, ka es sāku ieraudzīt Jēzus brīnumus, tā ir Viņa dāvana man, nevis manu pūļu rezultāts. „Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas

nav no jums, tā ir Dieva dāvana.” (Efez. 2:8) Šī ir ļoti svarīga doma, ko nedrīkstu aizmirst, arī tad, kad vēlos tuvoties Jēzum. Jo citādi varu sajaukt fokusu uz neīsto vietu – gluži kā slikti nofotografēta bilde, kurā miglains ir priekšmets, kam būtu jābūt centrā, savukārt ne tik svarīgais īpaši izceļas. Visā tuvošanās procesā Dievam svarīgi lūgt, lai Dievs vada un lai Viņš velk mani pie sevis. „Jo mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.” (Efez. 2:10)

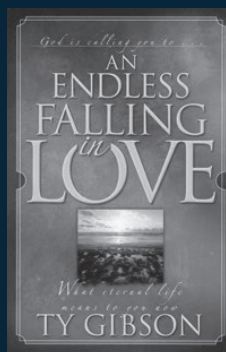
Ļausim Dievam mums tuvoties un darīsim visu iespējamo, kas ir atkarīgs no mums!

Emīlija Rezņikova

Šī mēneša grāmata:

TY GIBSON “AN ENDLESS FALLING IN LOVE” JEB “BEZGALĪGI IEMĪLĒTIES”

Tajs Gibsons ir Septītās dienas adventistu mācītājs, lektors, rakstnieks. Viņš runā galvenokārt par Dieva neizsmeļamo mīlestību kā par galveno Bībeles vēsti. Arī grāmatā “Bezgalīgi iemīlēties” šī vēsts ir pilnā mērā atklāta, apskatot dažādus doktrināros jautājumus. No skata – ne pārāk bieža; nodaļu ziņā – satura dalījums 21 tēmā, kas

priekšstatus par Dievu, ļaujām sev Viņu mīlēt, “jo Viņš mūs pirmais mīlēja, kamēr bijām vēl grēcinieki”! Ceļojums ved mūs tādu tematu izskatīšanā kā radīšana, mūžīgā dzīve, Trīsvienība; tāpat arī tiek skatīta cilvēka brīvās gribas dāvana, krišana grēkā, sātana motīvi, bet tam tiek pretstatītas arī tādas nodaļas kā tiesa, cilvēka taisnošana, Jēzus krusts un glābšana, Dieva jūtas, likums un derība; visbeidzot nonākam pie nodaļām par Adventi un Debesīm. Tostarp arī ir citas, vēl nepieminētas nodaļas. Lai gan grāmata nav pieejama latviešu valodā, angļu valodā

“Cilvēks nevar peldēt okeānā un nepalikst slapjš, jo okeāns ir ūdens. Cilvēks nevar gulēt saulē un nekļūt saules staru apsildīts, jo saule ir gaisma. Cilvēks nevar pazīt Dievu un nekļūt Viņa mīlestības apskalots un Viņa mīlestības apsildīts, jo Dievs ir mīlestība.”

aptverama vienā reizē, piemēram, rīta svētbrīža laikā; satura ziņā – caur daudziem Bībeles pantiem, caur rakstnieka paša piemēriem, caur stāstiem no dzīves, caur citātiem no citiem autoriem pamazām lasītājs iepazīst to, kāds ir Dievs. Iepazīstot Dievu arvien tuvāk, mēs nespējam viņu nemīlēt! Tas ir apbrīnojams ceļojums, kurā, atstājot maldīgos un melīgos

to var iegādāties internetā vai arī meklēt pie kāda no kristiešu draugiem. Lai apbrīnojami skaists ikdienas ceļojums, kurā iepazīt Dievu un bezgalīgi iemīlēties Viņā!

Jana Kuzmenkova

Turpmāk:

18. marts Vispasaules jauniešu diena. Vairāk informācijas par pasākuma norisi un informāciju: sda.jauniesi@gmail.com

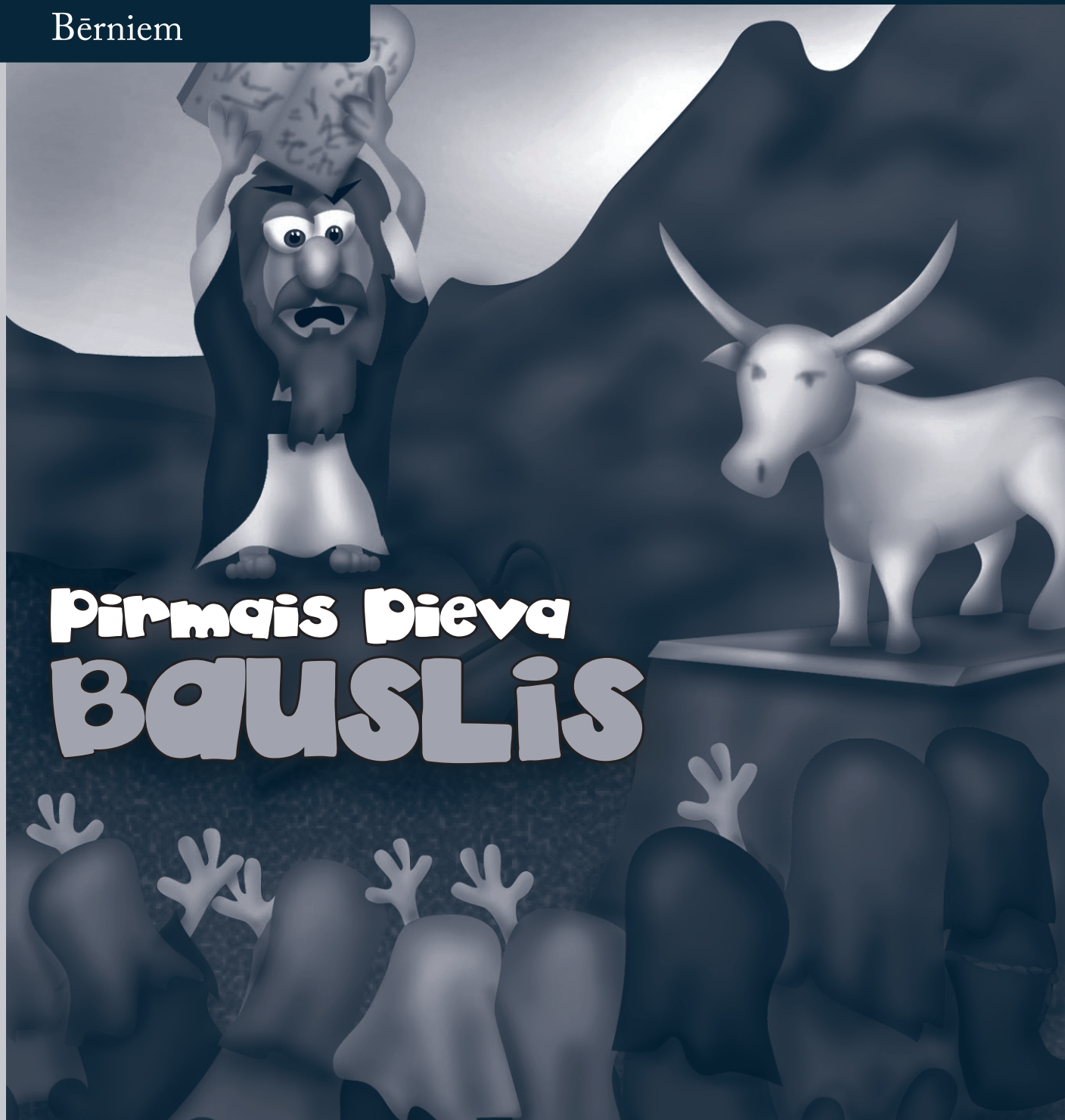
28.-30. aprīlis Vislatvijas jauniešu konference “Atjaunots. Iedvesmots. Piepildīts.” Vairāk informācijas par pasākumu: jauniesu.konference@gmail.com

Seko līdz jaunumiem:

www.facebook.lv/sdajauniesi

www.instagram.lv/sdajauniesi

Nākamajā numurā varēsīm lasīt: “Pieci soļi, kā justies savā draudzē laimīgam” un “Mūzika brīvajam laikam”.

Pirmais Dieva BAUSLIS

KRŪ: Māšuk, kā tu domā, cik gadu varētu būt Dievam?

KRĀ: Nu, es domāju, ja jau Dievs radījis pasauli, Viņam jābūt vismaz divus miljonus gadu vecam!

KRŪ: Nepareizi! Dievs ir mūžīgs! Es to izlasīju Bībelē! Tā taču ir, mammucīt, vai ne?

mamma: Tā ir taisnība. Nav bijis tāda laika, kad Dieva nebūtu. Un nebūs tāda laika, kad Viņš pārtrauks eksistēt.

KRĀ: To ir grūti aptvert.

mamma: Tas ir līdzīgi kā nepārtraukts riņķis. Tu taču, skatoties uz apli, nevari redzēt, kur tas sākas un kur beidzas.

KRŪ: Bībelē es izlasīju: Tu esi no mūžības uz mūžību, ak, Dievs! (Ps.90:2)

KRĀ: Interesanti, cik ilgi tas ir?

KRŪ: Tas ir mūžīgi.

mamma: Katram, kurš ir sadraudzējies ar Jēzu, Dievs devis mūžīgo dzīvību. Tādēļ, ka Dievs ir mūžīgs – vienmēr ir bijis un vienmēr būs –, Viņš spēj redzēt, kas noticis, kas notiek un kas notiks.

KRŪ: Kāds vienreizējs Vadonis! Cik Dievs ir liels!

KRĀ: Bet es esmu dzirdējusi, ka daži cilvēki domā, ka Dievs ir vecs, sirms vīrs, kas sēž uz mākoņa maliņas un vēro pasauli, bet daži ļaudis par dieviem uzskata sauli un zvaigznes, jo tie dod gaismu.

KRŪ: Kādas mulķības! Dievs taču pats radīja sauli un zvaigznes! Viņš runāja, un viss radās! Dievs valda pār savu radību. Viņš kontrolē visas

lietas. Viņš taču ir Radītājs!

KRĀ: Bībelē teikts, ka ir tikai viens patiesais, dzīvais Dievs. Viņš mums dod dzīvību, ēdienu, dzērienu, veselību, aizsardzību, mieru.

KRŪ: Turklāt Viņš mūs sargā, glābj un palīdz, ja ar mums kas notiek.

mamma: Jā, ir cilvēki, kuri pielūdz daudz dievu, taču šie tukšie elki nevar palīdzēt.

KRĀ: Tie ir kā nekas.

mamma: Vai jūs zināt, kā skan pirmais Dieva likums jeb bauslis?

KRŪ: Tūlīt paņemšu savu Bībelīti un izlasīšu!

KRĀ: Brālīt, desmit baušļi ir atrodamī 2.Mozus 20:1-17.

KRŪ: Lūk, atradu! Klausieties: „Lai tev nav citu dievu bez Manis!”

mamma: Redziet, pirmais Dieva likums prasa, lai neviens negodinātu citas dievības, kā tikai vienīgo Dievu. Tu nevari meklēt palīdzību un vadību pie citiem dieviem, gariem vai mirušajiem – pie zīlniekiem, ekstrasensiem, burvjiem.

Šis bauslis saka: pielūko, ka vienīgi Es esmu tavš

Dievs, un nemeklē nevienu citu! Visu labo, kā vien tev trūkst, gaidi un meklē pie Manis!

KRĀ: Ir jāiemācās mīlēt Dievu un dzīvot ciešā Viņa tuvumā, kaut arī mēs neredzam Dievu.

mamma: Atcerieties, bērni, neviens nespēj redzēt, kas notiks nākotnē, bet Dievs redz un vēlas vadīt katra cilvēka dzīvi.

KRĀ: Dievs vajadzīgs visiem Viņa radījumiem: gan putniņiem, gan dzīvniekiem, gan pieaugušajiem cilvēkiem, gan bērniem.

KRŪ: Ir tik viegli uzticēties tam, kurš tevi mīl!

mamma: Vai tu, mīļo lasītāj, uzticēsies savam mūžīgajam Debesu Tēvam?

Tu vari sacīt Dievam: "Dārgais Dievs, paldies, ka radīji mani! Paldies, ka Tu mani nekad neatstāsi, jo Tu esi mūžīgs. Paldies, ka varu Tev uzticēties, jo Tu vienmēr būsī pie manis. Palīdzi man vēl vairāk iemācīties par Tevi, lai es Tevi mīlētu. Palīdzi uzticēties Tev, kad man ir šķietami neatrisināmas problēmas. Palīdzi atcerēties, ka Tu esi Valdnieks pār visu. To lūdzu Jēzus vārdā – Āmen."

**Lai uzzinātu Rakstu vietu, karakstīta kreisās pu-
ses stabīnā, atrodi iztrūkstošos vārdus, sekojot
pavedīenam.**

Kungs,

ir viens

Kungs.

mīlēt Kungu,

no visas

no visas

un no visa

savu Dievu,

sava spēka.

savas dvēseles

mūsu Dievs,

vienīgs

Tev būs

savas sirds,

Klasika *un improvizācija*

Māris Žagars

/klavīeres/

2017. gada

16. martā pl.19:00

**Latvijas Nacionālā
bibliotēka**

Ziedoņa zāle

Programmā: J. S. Bahs,
V. A. Mocarts, F. Šopēns,
M. Žagars oriģināldarbi
un improvizācijas

Koncertā piedalās:

Dita Lūriņa-Egliena

Alise Cīrule

Liene Žagare

Lueta Žagare

Aidis Tomsons

Vilnis Punka

Edmunds Andersons

Iveta Spandega

Ilze Lubaera

Ēriks Laake Červinskis

Ingus Feldmanis

Bīļetes cena: Eur 7–12. Bīļetes var iegādāties “Bīļešu paradīze” kasēs un www.bilesuparadize.lv